

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
Zarząd Główny

BIULETYN
INFORMACYJNY PZF

Rok VI

Warszawa

Nr 1/21/82

SPIS TREŚCI

XIII Walny Zjazd Delegatów PZF	Str.
Wystąpienie powitalne Prezesa Zarządu Głównego PZF kol. <i>Henryka Białka</i>	1
Wystąpienie Wiceministra Łączności Obywatela <i>Władysława Gurgula</i>	2
Wystąpienie Przewodniczącego GKR kol. <i>Zbigniewa Zielińskiego</i>	5
Nadanie tytułu Członka Honorowego PZF	6
Zatwierdzenie uchwały nr 32/Pl z 1.07.1979	6
Władze PZF wybrane na XIII Zjeździe Delegatów:	
Zarząd Główny	7
Główna Komisja Rewizyjna	8
Główny Sąd Koleżeński	8
Omówienie wystąpienia kol. <i>H. Białka</i> na zakończenie XIII Zjazdu PZF „Musimy unikać słów bez pokrycia”	9
Uchwała XIII Zjazdu PZF	10
Wybrani w Okręgach Delegaci na XIII Walny Zjazd PZF	13
I plenum Zarządu Głównego PZF	15
Uchwała plenum ZG PZF z 22.11.1981 r.	15
Podziękowanie plenum ZG PZF z 22.11.1981 r.	16
<i>Jerzy B. Klima</i> — Koncert na orkiestrę, czy 24 instrumenty solo?	16
<i>Zbigniew Zieliński</i> — Ocena sprawozdań finansowych PZF za 1981 rok	22
<i>Henryk Białek</i> — Kluby zainteresowań — stan aktualny i perspektywy rozwoju	25
<i>Stefan Falkowski</i> — „Czarnodruki”	29
<i>Lucjan Adamczyk</i> — Wystawiennictwo PZF w 1981 roku	31
<i>Lucjan Adamczyk</i> — Plan centralny wystaw PZF w 1982 r.	33
Z prac Prezydium Zarządu Głównego PZF:	
Posiedzenie odbyte dnia 7.02.1982 r	35
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	36
Posiedzenie odbyte dnia 28.03.1982 r	38
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	39
Struktura organizacyjna PZF	42
Stan organizacyjny PZF na 31 grudnia 1981 r.	45

XIII WALNY ZJAZD DELEGATÓW PZF KATOWICE 1981

WYSTĄPIENIE POWITALNE PREZESA ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF KOL. HENRYKA BIAŁKA

Koleżanki i Koledzy, drodzy państwo!

Mam zaszczyt powitać serdecznie wszystkich Delegatów Polskiego Związku Filatelistów na XIII Walnym Zjeździe naszego Związku. Witam z prawdziwą przyjemnością gości, którzy zaszczylili nasz Zjazd swoją obecnością, dając tym wyraz uznania dla naszego wysiłku i wkładu pracy w rozwój ruchu społeczno-kulturalnego naszego kraju.

Witam serdecznie:

- Wiceministra Łączności Obywatela Władysława Gurgula,
- Dyrektora Okręgu Poczty i Telekomunikacji w Katowicach inż. Józefa Pułeckiego,
- Dyrektora Urzędu Poczty i Telekomunikacji w Katowicach Stanisława Wolańkiewicza,
- przedstawicieli prasy.

Witam gorąco Członków Honorowych PZF, którzy najpiękniejsze lata swojego życia poświęcili dla rozwoju filatelistyki, jej wartości historycznej, patriotycznej i wychowawczej.

Zjazd nasz rozpoczynamy dokładnie po upływie czteroletniej kadencji, gdyż jak pamiętamy, obrady XII Zjazdu odbywały się w dniach 19—20 listopada 1977 roku. Choć daty są zbieżne, to jednak do XIII Zjazdu przystępujemy w nowych warunkach, z większym dorobkiem jakościowym i ilościowym, z wieloma osiągnięciami, które wpłynęły na rozwój ruchu filatelistycznego, wzrost jego znaczenia w życiu kulturalnym i uznania go przez władze państwowe i organizacje społeczne. Jest to bezsporne osiągnięcie Związku.

Ustępujące władze PZF dokładały wszelkich wysiłków, by w skomplikowanej często sytuacji nie uronić z dorobku i tradycji Związku, lecz konsekwentnie i z całym oddaniem służyć sprawie filatelistyki. Pragniemy podkreślić, że cały dorobek ubiegłych czterech lat jest dorobkiem i zasługą wielotysięcznego aktywu, wszystkich ogniw związkowych oraz wszystkich członków naszej organizacji.

Nasz obecny XIII Zjazd ma na celu przeanalizowanie dotychczasowego stanu polskiej filatelistyki i wytyczenie drogi dalszego i efektywnego rozwoju naszego Związku.

Składam w imieniu ustępujących władz serdeczne podziękowanie wszystkim członkom PZF i naszym przyjaciołom za pomoc, życzliwość i współpracę. Dziękuję gospodarzom naszego Zjazdu — Kolegom z Okręgu PZF w Katowicach — za przygotowanie tak dogodnych warunków dla naszych obrad.

XIII Walny Zjazd Delegatów PZF ogłaszam za otwarty.

Po końcowych słowach kol. H. Białka wszyscy obecni na sali obrad wstali, bowiem po raz pierwszy w historii Polskiego Związku Filatelistów na salę wkroczył poczet sztandarowy ze sztandarem. Sztandar organizacyjny PZF, jako symbol jedności polskiego ruchu filatelistycznego, pozostawał na sali przez cały czas trwania Zjazdu.

WYSTĄPIENIE WICEMINISTRA ŁĄCZNOŚCI OB. WŁADYSŁAWA GURGULA

Korzystając z obecności Delegatów terenowych ogniw organizacyjnych Polskiego Związku Filatelistów pozdrawiam wszystkich filatelistów polskich z okazji XIII Walnego Zjazdu w rok po jubileuszu 30-lecia PZF w Polsce Ludowej.

Wiemy o tym, że filateliści są entuzjastami znaczków pocztowych, w tym szczególnie polskich znaczków pocztowych. Prowadzą rozległą pracę społeczną i organizatorską w oparciu o znaczki pocztowe, które służą filatelistom jako podstawowy materiał i tworzywo do działalności wystawienniczej i wychowawczo-społecznej.

Zbieranie znaczków to piękne hobby.

Rezultatem Waszych zainteresowań są piękne zbiory znaczków, dokumentacji pocztowej, literatury, prezentowane na organizowanych przez Was wystawach i pokazach. W ten sposób upowszechniacie kulturę społeczną, umożliwiacie ciekawą rozrywkę. Na znaczkach polskich prezentowane są problemy, które są kroniką dziejów narodu polskiego, głoszą chwałę wielkich ludzi, rejestrują ważne wydarzenia i przedstawiają piękno Polski.

Należy zwrócić szczególną uwagę na ścisłe, codzienne kontakty filatelistów z pracownikami urzędów pocztowych, którzy mają niemały udział w tej działalności.

Resort Łączności przywiązuje wielką wagę do tematyki, poziomu, popularności i dostępności polskiego znaczka pocztowego. Znaczek pocztowy przemawia rysunkiem, a więc językiem zrozumiałym dla każdego. Resort Łączności zapewnia ciągle starania o udoskonalenie doboru tematyki znaczków, o wysoki poziom opracowań graficznych, zlecając wykonanie projektów najwybitniejszym polskim artystom plastykom, inicjuje atrakcyjne wykonanie poligraficzne i udoskonala formy dystrybucji znaczków.

Nad zapewnieniem odpowiedniego poziomu znaczków, poza służbami resortu Łączności, czuwa specjalna komisja oceny projektów znaczków pocztowych, w której skład wchodzi przedstawiciele różnych instytucji, związków twórczych oraz Polskiego Związku Filatelistów. Każda seria znaczków jest opracowywana w ścisłej współpracy z najwybitniejszymi znawcami z różnych dziedzin wiedzy, w celu zapewnienia poprawności naszych wydań. Tematyka znaczków jest dobierana na podstawie zgłaszanych wniosków, których napływa około 500 rocznie, w tym większą część od filatelistów.

W odpowiedzi na wnioski zgłoszone w czasie zebrań sprawozdawczo-wyborczych, Ministerstwo Łączności organizuje wraz z redakcją „Filatelisty” i Polskiego Związku Filatelistów konkurs na wieloletni plan emisji znaczków, roczny lub wieloseryjny cykl wydawniczy. Ogólne zasady polityki wydawniczej w Polsce od kilku lat są stabilne. Zmniejszająca się ilość ogólna znaczków z lat 60—65, brak wydań spekulacyjnych, mała ilość bloków i arkusików zapewniają tę stabilizację.

Staramy się, aby znaczki pocztowe coraz powszechniej były sprzedawane w Urzędach Poczтовых w pierwszym okresie obiegu. Jedynie roczna wartość nominalna nieznacznie wzrasta, ale to wynika ze zmian opłat taryfowych.

Dopłaty do znaczków na inne cele społeczne są i będą stosowane w zależności od potrzeb społecznych. Zostaną natomiast poddane analizie dotychczasowe zobowiąza-

nia resortu w tej sprawie. W tym miejscu należy stwierdzić, że niezrozumiała jest dla resortu postawa filatelistów, ogłoszona po naradzie przewodniczących Kół PZF w Kaliszu, którzy zarzucają Ministrowi Łączności brak konsultacji w tym zakresie i domagają się publicznych rozliczeń w sprawie dopłat. Na naradzie nie zgłoszono, że Zarząd Główny PZF, nie porozumiewając się z Ministrem Łączności, wymieniał korespondencję z Towarzystwem Przyjaciół Dzieci dotyczącą dopłaty do znaczków na fundusz pomocy dzieciom.

Myślę, że jeżeli popełniliśmy jakiś błąd w tym zakresie w stosunku do filatelistów, to obecnie jesteśmy na remis.

Działalność Polskiego Związku Filatelistów daje duże możliwości pracy w środowiskach młodzieżowych, wśród młodzieży szkolnej, harcerskiej, młodzieży wiejskiej czy z dużych zakładów pracy. Wiele w tym zakresie zostało zrobione, ale istnieją jeszcze wielkie rezerwy i możliwości. Ten problem wymagać będzie od organizatorów polskiego ruchu filatelistycznego inicjatywy i wysiłku. Jest to jeden z warunków, a może i jedyny dla zapewnienia waszej organizacji siły i popularności.

W okresie 30-letniej historii PZF resort Łączności nie ograniczał swobody i samodzielności Związku, współdziałał ze Związkiem i udzielał pomocy, która była realizowana poprzez:

- współdziałanie na bieżąco we wszystkich sprawach filatelistów przez udział przedstawiciela ZG PZF w komisji oceny projektów znaczków;
- przyznawanie corocznych dopłat w wysokości około 3 mln zł na dofinansowanie działalności Związku;
- przyznawanie działaczom PZF odznaczeń państwowych i resortowych;
- wydawanie emisji znaczków i kartek popularyzujących działalność PZF (ostatnio przyjęty został wniosek o prezentowaniu wybitnych filatelistów na polskich kartkach pocztowych);
- przydzielanie członkom PZF wydań ograniczonych w formie bloków czy arkusików;
- przydzielanie atrakcyjnych wydawnictw propagandowych w formie czarnodruków czy nowodruków;
- wymiana znaczków z zagranicą;
- udzielanie pomocy w organizowaniu wyjazdów zagranicznych na międzynarodowe wystawy filatelistyczne;
- przyznawanie w każdym roku 2.000 serii znaczków (kasowanych) dla młodzieży w PZF;
- przyznawanie 50 sztuk nieodpłatnie datowników okolicznościowych.

W niektórych sprawach wnioskowanych przez ZG PZF resort Łączności nie mógł udzielić pozytywnej odpowiedzi, ale nie ze względu na negatywny do nich stosunek, lecz ze względu na trudne warunki i brak możliwości, np. powstania Muzeum Filatelistyki w Warszawie. W odpowiedzi jednak zapewniliśmy, że Muzeum Poczty i Telekomunikacji ma stworzone warunki na rozszerzenie działu dokumentacji filatelistycznej czy biblioteki.

Większość jednak wniosków i postulatów filatelistów zgłoszonych w okresie sprawozdawczo-wyborczym dotyczyła tzw. wydawnictw propagandowych.

Prasa filatelistyczna relacjonowała wiadomości o burzliwych dyskusjach filatelistów na temat wydawania i dystrybucji czarnodruków i nowodruków, mniej natomiast o dyskusjach na temat przyszłości i kierunków działania filatelistyki w Polsce, rozwoju kół młodzieżowych, środowiskowych, harcerskich czy rozwoju klubów zainteresowań. Resort Łączności winien jest filatelistom w tej sprawie wyjaśnienie.

Otóż, wszystkie znaczące zarządy poczty emitują wydawnictwa propagandowe nie wprowadzane do obiegu w formie nowodruków, czarnodruków, luksusowych prób kolorów itp. Wydawnictwa te są rozprowadzane jako upominki propagandowe Ministra PiT dla oficjalnych osobistości, posiadaczy specjalizowanych zbiorów, czy wybitnych działaczy krajowego i światowego ruchu filatelistycznego. Przykład ostatni — Austria, która wydała nowodruk bloku wystawy w nakładzie bardzo niskim.

W Polsce, od czasu do czasu, resort wydaje takie formy propagandowe na wniosek: ZG PZF — dla wszystkich członków PZF, w nakładzie około 200 tys. sztuk lub o niskim nakładzie, jako premie do wydawnictw należących do specjalizowanej literatury filatelistycznej; na wniosek CHZ Ars Polona, w nakładzie około 20 tys. szt., szczególnie dla celów eksportu. Wydawnictwa te stwarzają duże możliwości uzyskania dodatkowych wpływów dewizowych, tak obecnie potrzebnych Polsce.

W przypadku małego nakładu, przeznaczamy około 2.000 sztuk wydawnictwa dla wybitnych działaczy PZF, a szczególnie kolekcjonerów, którzy posiadają specjalizowane zbiory o danej tematyce. Wyobrażamy sobie, że nowodruk o tematyce sportowej otrzymują przede wszystkim filateliści specjalizujący się w zbiorach sportowych, a takich chyba nie ma 2.000 w PZF.

Uważamy, że podział ewentualnych upominków propagandowych systemem „wszystkim po równo” jest niesprawiedliwy.

Wiele wniosków zgłoszonych przez ZG PZF do resortu jest słusznych i dotyczą one przede wszystkim:

- odpowiedniej obsługi filatelistów przez pracowników urzędów pt;
- podniesienia poziomu ostemplowań materiału filatelistycznego kasownikami propagandowymi;
- poprawy obsługi abonamentowej w urzędach pt (m.in. przez dołączanie specyfikacji zestawu znaczków);
- dobrego zaopatrzenia w znaczki i kartki.

Dla uzyskania poprawy w tym zakresie Ministerstwo Łączności przewiduje zorganizowanie w pierwszym półroczu 1982 wraz z CZPiT i specjalistycznymi służbami, szkolenia pracowników obsługujących filatelistów. Zorganizowanie specjalnych okienek filatelistycznych we wszystkich miastach wojewódzkich i w innych, w miarę możliwości, gdzie personel byłby odpowiednio przeszkolony w zakresie prawidłowego świadczenia usług filatelistycznych.

Część wniosków w obecnym okresie nie może być realizowana ze względu na trudne warunki i brak środków, a mianowicie:

- niemożliwe jest obniżenie nominalu rocznego znaczków ze względu na systematyczny wzrost opłat taryfowych;
- koperty FDC nie mogą być w sprzedaży przed dniem wprowadzenia do obiegu, nie można także zwiększyć ich nakładu ze względu na ograniczony limit papieru na ten cel.

Ponadto:

- ujednoczenie formatu jest niewskazane ze względu na różnorodność tematów i potrzeby ich prawidłowego prezentowania;
- w zasadzie, dużych formatów znaczków Ministerstwo Łączności nie nadużywa; stosuje je w wyjątkowych przypadkach, niezbędnych dla przedstawienia np. reprodukcji malarstwa;
- polski charakter znaczków, to nie znaczy wzorowanie na Czechosłowacji, Francji czy Szwecji. Polska dysponuje określonymi, dość skromnymi warunkami poligraficznymi i nie ma potrzeby, żeby je jeszcze ograniczać do jednej techniki druku czy jednego formatu;

- od 1981 r. wszystkie znaczki są sygnowane nazwiskami autora i mają zaznaczony rok produkcji;
- nie można wyeliminować druku na papierze kredowym. Papieru kredowego używa się do produkcji wszystkich wielobarwnych znaków drukowanych techniką offsetową i rotograwiurą. Wniosek zgłoszony bez znajomości realiów. Na papierze znaczkowym zwykłym drukuje się jedynie znaczki techniką stalorytniczą, którą u nas ostatnio drukuje się mniej znaczków ze względu na brak wyspecjalizowanych możliwości w PWPW;
- maszyny do stemplowania są bardzo drogie, około 100 000 dolarów. Brak środków dewizowych również na zakup tuszu. Polepszenie należy osiągnąć przez organizacyjne zmiany i instruktaż pracowników, prowadzący do polepszenia jakości ostemplowań i usług w ogóle.

Zdając sobie sprawę ze znaczenia i wagi znaczków pocztowych, jako potężnego czynnika oddziaływania kulturalnego, a także ekonomicznego, resort Łączności czyni wszelkie starania dla ich uatrakcyjnienia. Doceniając rolę filatelistów w procesie popularyzacji polskich znaczków, mimo występujących ostatnio trudności, we wzajemnym zrozumieniu się w ZG PZF resort Łączności deklaruje systematyczną współpracę i pomoc. Udzieli też poparcia jego słusznym inicjatywom prowadzącym do umocnienia i rozwoju polskiego ruchu filatelistycznego, jako masowej organizacji społeczno-kulturalnej, zbieraczy znaczków pocztowych i popularyzatorów idei prezentowanych poprzez organizowanie wystaw filatelistycznych.

Kończąc, chciałbym życzyć Wam dalszego rozwoju polskiego ruchu filatelistycznego, konsolidacji środowiska, wypracowania na miarę czasów programów działania i osiągnięcia sukcesów w Waszej pożytecznej działalności społecznej.

WYSTĄPIENIE PRZEWODNICZĄCEGO GKR Kol. ZBIGNIEWA ZIELIŃSKIEGO

Szanowne Koleżanki i Koledzy!

Główna Komisja Rewizyjna, która ukonstytuowała się 20. 11. 1977 r. pracowała w niezmiennym składzie. Badając całokształt działalności Związku w ramach kontroli wieloosobowych, kontroli kompleksowych przeprowadziliśmy 34 kontrole problemowe. Stwierdziliśmy, że sprawozdania finansowe za okres 1977—1980 Zarządu Głównego, jak również sprawozdanie zbiorcze Związku, były opracowane zgodnie z obowiązującymi przepisami i zwyczajami w sposób prawidłowy i rzetelnie. W związku z tym na nasz wniosek zostały zatwierdzone w obowiązującym trybie przez ZG PZF.

W okresie sprawozdawczym szczególnie uroczyście obchodzona była 30-ta rocznica powstania PZF. Zdaniem GKR, przy uwzględnieniu charakteru tej rocznicy, otrzymaniem przez Związek sztandaru od Ministra Łączności, pobytu na uroczystościach delegacji Związków Filatelistycznych KDL, zakres i rodzaj wydatków był uzasadniony.

Zarząd Główny otrzymał od Ministra Łączności walory filatelistyczne w ograniczonych nakładach, w ilościach uniemożliwiających zaspokojenie potrzeb członków Związku. Czarnodruki, nowodruki, przekazywane dla Zarządu Głównego z przeznaczeniem na upominki dla aktywistów w ilościach od 1950 do 2000 sztuk, jak również inne walory w ograniczonych nakładach nie wystarczały dla wszystkich członków naszego Związku. Na przykład „srebrny bloczek” wartości nominalnej 50 zł z emisji „Wizyta papieża w Polsce” otrzymaliśmy w ilości 120 tys. sztuk. Podział tych walorów dla Okręgów PZF dokonywało Prezydium Zarządu Głównego proporcjonalnie

do liczby członków. GKR badała szczegółowo prawidłowość dokonanego rozdziału, stwierdzając zasadność pozostawienia do dyspozycji ZG niewielkiej ilości walorów. Podejmowane przez Zarząd Główny działania w zakresie zwiększenia ilości walorów w ograniczonych nakładach nie uzyskały dotychczas pozytywnych wyników.

W gospodarowaniu środkami walutowymi nie stwierdzono nieprawidłowości. W okresie sprawozdawczym Zarząd Główny delegował 60 przedstawicieli Związku za granicę w celu realizacji zadań wynikających z międzynarodowej współpracy. W tym zakresie GKR badała rozliczenia i nie stwierdziła nieprawidłowości. GKR nie zgłasza również uwag do zasadności tych wyjazdów.

W okresie sprawozdawczym nastąpił poważny wzrost liczby członków dorosłych, jak również wzrost liczby uczestników. Wzrost liczby uczestników nie następuje w takim tempie jak członków dorosłych. Według opinii Komisji Rewizyjnych Związku przyczynami tego stanu rzeczy są: brak dostatecznej liczby opiekunów szkolnych PZF wobec nie zaliczania filatelistyki do zadań pozalekcyjnych, brak odpowiedniej literatury filatelistycznej przeznaczonej dla młodzieży i inne.

Zamierzenia wystawiennicze zostały zrealizowane zgodnie z założeniami uchwały XII Zjazdu. W odpowiedni sposób włączono do organizacji imprez zakłady pracy, organizacje społeczne oraz władze, które w sposób znaczący pomagały organizatorom.

W obecnej kadencji Zarząd Główny nie zapewnił systematycznego wydawania oficjalnego organu Związku „Biuletynu Informacyjnego PZF”. Zarząd Główny nie rozwiązał ostatecznie problemu Centralnej Biblioteki Filatelistycznej.

Przekładając niniejsze sprawozdanie Główna Komisja Rewizyjna, działając w oparciu o przepisy § 34 pkt 4 Statutu PZF, wnosi o przyjęcie sprawozdania z działalności Zarządu Głównego PZF do zatwierdzającej wiadomości oraz o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu.

NADANIE TYTUŁU CZŁONKA HONOROWEGO PZF

XIII Zjazd Delegatów PZF uznając wyróżniającą się wieloletnią działalność społeczną w skali ogólnokrajowej, wnosząc istotny wkład w organizację i rozwój filatelistyki w Polsce — w oparciu o Statut PZF — odrębną uchwałą nadał tytuł CZŁONKA HONOROWEGO POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW następującym Kolegom:

1. Mieczysławowi JAROSCHOWI	— Okręg Kraków
2. Marianowi KOŚCIELNIAKOWI	— Okręg Wrocław
3. Januszowi KSIĘSKIEMU	— Okręg Bydgoszcz
4. Tadeuszowi POMPOWSKIEMU	— Okręg Gdańsk
5. Janowi RYBLEWSKIEMU	— Okręg Kraków
6. Janowi WITKOWSKIEMU	— Okręg Poznań
7. Aleksandrowi WOJNO	— Okręg Lublin
8. Lesławowi ZABILSKIEMU	— Okręg Łódź
9. Piotrowi ZAREMBIE	— Okręg Szczecin
10. Stanisławowi ŻÓŁKIEWSKIEMU	— Okręg Warszawa

ZATWIERDZENIE UCHWAŁY NR 32/PI

z dnia 1.07.1979 r.

XIII Zjazd Delegatów PZF zatwierdził uchwałę Plenum Zarządu Głównego PZF Nr 32/PI z dnia 1 lipca 1979 r. o zmianie wysokości wpisowego i składek członkowskich. Wyciąg ze stenogramu przebiegu obrad XIII Zjazdu, str. 140: „Proponuję, abyśmy teraz zgodnie z porządkiem obrad i propozycją przyjętą na wcześniejszej sesji

przeszli do punktu 23 porządku obrad, który mówi o zatwierdzeniu decyzji Plenum Zarządu Głównego PZF w sprawie podwyższenia składek członkowskich. Projekt uchwały znajduje się w zbiorze uchwał str. 13. Czy do proponowanej uchwały są kontrpropozycje? — Rozumiem, że możemy przystąpić do głosowania nad brzmieniem uchwały w wersji podanej w projekcie. To jest jednoznaczne z zatwierdzeniem składki obowiązującej w PZF od stycznia 1981 r. Kto jest za przyjęciem tego? — Jednomyslnie!”.

Pełny tekst przedmiotowej uchwały opublikowany był w „Biuletynie Informacyjnym PZF” Nr 3—4/11—12 z 1979 r. str. 36. (AK)

WŁADZE POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW WYBRANE NA XIII ZJEŹDZIE DELEGATÓW

ZARZĄD GŁÓWNY

1. Aleksander Stepanczenko	— Okręg Białystok
2. Adolf Halama	— Okręg Bielsko-Biała
3. Władysław Hornik	— Okręg Bielsko-Biała
4. Janusz Księski	— Okręg Bydgoszcz
5. Zygmunt Wiatrowski	— Okręg Bydgoszcz
6. Tadeusz Balawender	— Okręg Częstochowa
7. Julian Bielecki	— Okręg Gdańsk
8. Stanisław Szmoń	— Okręg Gdańsk
9. Ryszard Szymański	— Okręg Gdańsk
10. Lucjan Węgrzyn	— Okręg Gdańsk
11. Stanisław Seweryński	— Okręg Gorzów Wlkp
12. Józef Włodarczyk	— Okręg Kalisz
13. Henryk Białek	— Okręg Katowice
14. Ryta Jurasz	— Okręg Katowice
15. Marian Nowak	— Okręg Katowice
16. Kazimierz Paško	— Okręg Katowice
17. Zygmunt Szkotak	— Okręg Katowice
18. Józef Szydło	— Okręg Katowice
19. Walter Zagóra	— Okręg Katowice
20. Karol Strug	— Okręg Kielce
21. Zygmunt Linke	— Okręg Koszalin
22. Jan Malik	— Okręg Kraków
23. Lucjan Piekarz	— Okręg Kraków
24. Jan Ryblewski	— Okręg Kraków
25. Kazimierz Jagowdzik	— Okręg Lublin
26. Władysław Farbotko	— Okręg Łódź
27. Tadeusz Hampel	— Okręg Łódź
28. J. Zbigniew Piekut	— Okręg Łódź
29. Waldemar Kisiel	— Okręg Olsztyn
30. Jan Heffner	— Okręg Opole
31. Anna Kozłowska	— Okręg Poznań
32. Ludwik Malendowicz	— Okręg Poznań
33. Bogdan Okoniewski	— Okręg Poznań
34. Jan Witkowski	— Okręg Poznań
35. Stanisław Gawron	— Okręg Rzeszów
36. Mieczysław Syta	— Okręg Rzeszów

37. Stanisław Krzywicki	— Okręg Szczecin
38. Władysław Michałowski	— Okręg Szczecin
39. Danuta Głowacka	— Okręg Tarnów
40. Zbigniew Paczkowski	— Okręg Toruń
41. Lech Popielewski	— Okręg Toruń
42. Wacław Lipski	— Okręg Wałbrzych
43. Jan Barczyk	— Okręg Warszawa
44. Andrzej Kopczyński	— Okręg Warszawa
45. Jerzy Parfiniewicz	— Okręg Warszawa
46. Zygmunt Kałamaga	— Okręg Wrocław
47. Witold Szepietowski	— Okręg Wrocław
48. Jan Świątłoch	— Okręg Wrocław
49. Sobiesław Piontek	— Okręg Zielona Góra

Na pierwszym posiedzeniu plenarnym (22. 11. 1981 r.) Zarządu Głównego, ukon-
stytuowało się Prezydium ZG w następującym składzie:

1. Henryk Białek	— Prezes Zarządu Głównego PZF
2. Ludwik Malendowicz	— Wiceprezes
3. Józef Szydło	— Wiceprezes
4. Lucjan Węgrzyn	— Wiceprezes
5. Andrzej Kopczyński	— Sekretarz
6. Ryszard Szymański	— Skarbnik
7. Władysław Farbotko	— Członek ZG
8. Jerzy Parfiniewicz	— Członek ZG
9. Jan Ryblewski	— Członek ZG
10. Karol Strug	— Członek ZG
11. Zygmunt Wiatrowski	— Członek ZG

GLÓWNA KOMISJA REWIZYJNA

1. Zbigniew Zieliński	— Przewodniczący, Okręg Katowice
2. Stefan Śniady	— Zastępca przew. Okręg Łódź
3. Władysław Pożarowszczyk	— Sekretarz, Okręg Warszawa
4. Bronisław Brzozowski	— Członek, Okręg Wałbrzych
5. Aleksander Cyprys	— Członek, Okręg Opole
6. Józef Grabarczyk	— Członek, Okręg Szczecin
7. Jerzy Klimuk	— Członek, Okręg Katowice
8. Kazimierz Koczorowski	— Członek, Okręg Poznań
9. Józef Kubicki	— Członek, Okręg Kraków
10. Piotr Śmieszek	— Członek, Okręg Gdańsk
11. Jerzy Zaręba	— Członek, Okręg Wrocław

GLÓWNY SĄD KOLEŻEŃSKI

1. Stanisław Sadowski	— Przewodniczący, Okręg Łódź
2. Alojzy Sobczyński	— Zastępca, Okręg Bydgoszcz
3. Hilary Jankowski	— Sekretarz, Okręg Warszawa
4. Teodor Broda	— Członek, Okręg Kraków
5. Józef Gosztyła	— Członek, Okręg Rzeszów
6. Jerzy Klodos	— Członek, Okręg Olsztyn
7. Lech Konopiński	— Członek, Okręg Poznań
8. Janusz Koput	— Członek, Okręg Lublin
9. Stefan Oźga	— Członek, Okręg Gdańsk
10. Zygmunt Woźniak	— Członek, Okręg Kielce

**OMÓWIENIE WYSTĄPIENIA
PREZESA ZG PZF Kol. H. BIAŁKA NA ZAKOŃCZENIE
XIII ZJAZDU PZF**

„MUSIMY UNIKAĆ SŁÓW BEZ POKRYCIA...”

Trzydniowa wytrwała praca Delegatów na Walny Zjazd PZF dobiegła końca. Nowowybrany Zarząd Główny PZF odbył swe pierwsze zebranie celem ukonstytuowania się. Przewodniczący obrad udzielił głosu nowemu Prezesowi ZG PZF Henrykowi Białkowi, który powiedział m.in.:

Koleżanki i Koledzy, drodzy przyjaciele!

Za Waszą wolą tak się złożyło, że nie tylko otwierałem obrady naszego Zjazdu, ale również, jako Prezes nowego Zarządu Głównego mam przyjemność obrady zamykać. Przyznaję, że z tym się nie liczyłem. Z ponownego wyboru jestem niezmiernie dumny a zarazem pragnę Wam za wybór serdecznie podziękować.

Gratuluje również Koleżankom i Kolegom, z którymi wspólnie przez najbliższe cztery lata będziemy kierowali pracami Związku. Aby ta działalność była skuteczną, niezbędnym jest ustalenie pewnych zasad funkcjonowania naszego Związku. Pozwólcie, że podzielę się kilkoma refleksjami na ten temat.

Jako Zarząd Główny chcemy kontynuować dobre obyczaje, dobre tradycje i kulturalne formy w stosunkach pomiędzy działaczami (...).

Zamierzamy z całą konsekwencją i uporem realizować program naszej działalności. Ten program wynika z opracowanych przez Zjazd dokumentów (...) ale teraz trzeba postanowienia Zjazdu i jego uchwałę przetworzyć na język konkretnych zadań, na program organizacyjnego i merytorycznego działania. Wypowiadane przez Delegatów słowa muszą teraz znaleźć odzwierciedlenie w praktycznym działaniu (...).

Koleżanki i Koledzy! Zdarzyło się już nie raz, że wypowiadane słowa nie znajdowały potwierdzenia w praktycznym działaniu. Nie wolno nam więcej powtarzać tych błędów. Musimy unikać słów bez pokrycia. Jeżeli nie chcemy zaprzepaścić wielkiego dorobku tego Zjazdu musimy tę zasadę stosować w pracach nowowybranych władz, w działaniu wszystkich ogniw naszego Związku. Z tym wiąże się kolejna sprawa. Apel o zaufanie do władz Związku, gdyż szczerze chcemy wykonywać wszystkie zalecenia Zjazdu. Proszę o to zaufanie również z przyczyn praktycznych. Nie możemy bowiem każdą decyzję konsultować ze wszystkimi, czy nawet większością Delegatów. Nie jest możliwe na bieżąco uzyskiwać Waszą aprobatę we wszystkich sprawach podejmowanych przez nas w toku bieżącej działalności.

Głosowałem razem z Wami za spotkaniem się Delegatów w połowie obecnej kadencji władz. Będziecie wówczas mogli powiedzieć: „Koledzy! Tak trzymać, tak nadal prowadzić pracę”. Albo też: „Zwracamy wam uwagę, że tego a tego nie wykonaliście, tamto zaś zostało nie tak jak należy zrobione...”.

Pozwólcie, że stwierdzę w naszym wspólnym imieniu: na tym Zjeździe rozumieliśmy się dobrze. Nawiązaliśmy kontakt intelektualny co nam pozwoli wspólnie dobrze popracować nad rozwojem polskiej filatelistyki (...).

Myślę, że będę realizatorem naszej wspólnej intencji jeśli teraz złożę wyrazy szacunku tym, którzy położyli tak wielkie zasługi dla filatelistyki, naszym nestorom (...).

Resort Łączności popiera nasze przedsięwzięcia w kraju, w państwach wspólnoty socjalistycznej, a po części i w skali światowej. Popiera naszą inicjatywę aby utrwalić na kartach pocztowych pamięć o wielkich polskich filatelistach. Jest to ważna sprawa (...).

Wiele z wysuniętych podczas dyskusji wniosków już dawniej udało się nam wykonać, niektóre są w trakcie realizacji, ale są i takie, nad którymi będziemy pracowali przez najbliższe lata. Nie wszystko zależy tylko od nas.

Pozwólcie teraz, że podziękuję wszystkim za dotychczasową współpracę, tym, którzy zgłaszali wnioski, dokonywali oceny Zarządu Głównego, którzy mówili dobrze o mnie i o moich współpracownikach i którzy nas rzetelnie krytykowali. Bo taka krytyka stanowi też pomoc w pracy (...).

Pragnę też bardzo gorąco podziękować tym Koleżankom i Kolegom, którzy nie zostali wybrani na delegatów, ani do władz. Jest to naturalna kolej rzeczy w społecznej działalności, ale bywało również za sprawą zawistnego działania niektórych filatelistów, którzy nie potrafili tego zrozumieć, że praca z im większym oddaniem wykonywana, tym więcej przysparza wrogów. Najczęściej wynika to z bezkompromisowości, czasem z popełnionych błędów. Zawsze jednak w imię dobra Związku, a nie prywaty ta działalność była przecież podejmowana. Chcę więc podziękować tym Kolegom, którzy przez ostatnie cztery lata naprawdę solidnie i uczciwie pracowali, a współpraca ze mną nie łatwa, bo tempo, bo gorące pragnienie, żeby ruszyć wiele spraw i ciągnąć je dalej.

Dziękuję Koledze Ryszardowi Rzepko, dotychczasowemu sekretarzowi Zarządu Głównego, Koledze Lucjanowi Adamczykowi, którzy nadal pracuje jako przewodniczący Komisji Wystaw ZG, Koledze Zbigniewowi Cieślikowskiemu, który również nadal pracuje jako przewodniczący Komisji, Koledze Janowi Zaborowskiemu, który bardzo wiele pracy i wysiłku wkładał i pomagał nam w codziennej pracy. Właśnie za tę ich pasję, pracę społeczną, dziękuję im wszystkim i będę chyba wyrazicielem również nas wszystkich, gdy poproszę ich o dalszą współpracę (...).

Co prawda padły już z tej trybuny podziękowania dla organizatorów XIII Zjazdu, ale moim obowiązkiem jest, a robię to z pełną satysfakcją, raz jeszcze jak najserdeczniej podziękować działaczom, aktywistom, pracownikom, całej obsłudze, tym wszystkim, którzy w miarę warunków i możliwości, w miłej i przyjacielskiej atmosferze nas przyjmowali.

Pragnę również podziękować prasie, która interesowała się naszymi obradami.

Dziękuję wszystkim tu obecnym, gdyż przez te trzy dni nie tylko dokonaliśmy oceny naszej dotychczasowej działalności, ale również wypracowaliśmy główne zadania na przyszłość (...).

Proszę wszystkich powstać. XIII Walny Zjazd Delegatów PZF ogłaszam za zamknięty.

Poczet sztandarowy baczność! Wyprowadzić Sztandar Związku!

(JK)

UCHWAŁA XIII ZJAZDU PZF

W kadencji lat 1979—1981 Polski Związek Filatelistów zrealizował a na wielu kierunkach i rozszerzył uchwałę XII Zjazdu PZF. Na osiągnięcia polskiej filatelistyki złożył się trud i zaangażowanie społeczne wszystkich ogniw związkowych oraz wielu tysięcy działaczy. Osiągnięcia w rozwoju organizacyjnym i merytorycznym znalazły swój zapis w sprawozdaniach z działalności PZF w latach 1978—1981.

Delegaci XIII Walnego Zjazdu przyjęli sprawozdanie i udzielili absolutorium ustępującym władzom Związku jako wyraz pozytywnej oceny działalności nie tylko aktywu centralnego lecz i jako realizacji Uchwały XII Walnego Zjazdu.

Wyniki działalności PZF w latach 1978—1981 powinny stanowić znaczący etap w realizacji celów statutowych Związku. Dlatego też XIII Walny Zjazd Delegatów

Polskiego Związku Filatelistów obradujący w dniach 20—22 listopada 1981 roku w Katowicach:

I. Uznaje, że w zmieniającej się sytuacji wewnętrznej kraju, naczelnymi problemami, które należy wysunąć na czoło działalności Związku w latach 1982—1985 powinny być:

1. Dalszy racjonalny rozwój organizacyjny i jakościowy filatelistyki w środowisku dorosłych i młodzieży poprzez:
 - pogłębianie więzi między członkami i kierownictwem Związku wszystkich szczebli;
 - kontynuowanie i poszukiwanie nowych atrakcyjnych form i metod pracy wśród młodzieży oraz podnoszenie autorytetu opiekuna koła młodzieżowego;
 - dążenie do powoływania Kół członków dorosłych i młodzieżowych w miejscowościach, w których nie ma filatelistyki zorganizowanej;
 - wychodzenie naprzeciw inicjatywom w sprawie powoływania nowych Okręgów PZF.
2. Merytoryczno-jakościowy rozwój filatelistyki poprzez organizowanie wystaw, sympozjów, konferencji, seminariów, popieranie piśmiennictwa i rozwoju bibliotek, badań w filatelistyce, podnoszenie rangi fachowej komisji problemowych, jurorów, ekspertów i klubów zainteresowań.
3. Intensywna i systematyczna informacja filatelistyczna wewnątrzwiązkowa, jak i na zewnątrz poprzez organizowanie m.in. konkursów, a także przygotowanie serwisów dla prasy.
4. Rozwijanie różnorodnych form współpracy organizacyjnej, propagandowej i merytorycznej na arenie międzynarodowej ze szczególnym uwzględnieniem Międzynarodowej Federacji Filatelistyki i związków filatelistycznych wszystkich krajów.
5. Umacnianie więzi i współpracy z Ministerstwem Łączności, Ministerstwem Oświaty i Wychowania, Ministerstwem Kultury i Sztuki oraz organizacjami społecznymi i kulturalnymi, których cele są zbieżne z celami PZF.
6. Współpraca z RSW „Prasa-Książka-Ruch” w zakresie szeroko pojętej bazy materialnej (zbiorowej i indywidualnej) członków Związku, szczególnie w zakresie zaopatrzenia w walory i pomoce filatelistyczne oraz literaturę.
7. Dążenie do zapewnienia bazy lokalowej i wyposażenia technicznego Związku, co umożliwi gromadzenie księgozbiorów, archiwaliów, prowadzenie prac badawczych i prac merytorycznych zespołom specjalistycznym i problemowym.

II. Po przeanalizowaniu i rozpatrzeniu wniosków przedłożonych i zgłoszonych pod obrady XIII Zjazdu postanawia:

1. Zobowiązać Zarząd Główny do podjęcia dalszych starań w celu uznania PZF stowarzyszeniem wyższej użyteczności.
2. Wprowadzić zasadę uzupełniania wakatów we władzach naczelnych Związku wyłącznie aktywistami spośród delegatów Zjazdu obecnej kadencji.
3. Zwolać w połowie kadencji konferencję sprawozdawczą delegatów PZF.
4. Powołać Główne Kolegium Sędziów.
5. Powołać Komisję Ekspertów Zarządu Głównego PZF, przy której powinien działać zespół do spraw badania fałszerstw znaków pocztowych.
6. Opracować wieloletni plan wydawnictw filatelistycznych z pierwszoplanowym uwzględnieniem encyklopedii filatelistycznej i materiałów szkoleniowych, a także literatury szkoleniowej dla młodych filatelistów, której brak jest jednym z hamulców rozwoju filatelistyki wśród młodzieży.

7. Dokonać analizy funkcjonowania bibliotek Związku.
8. Powołać Komisję do Spraw Abonamentu i Pomocy Filatelistycznych Zarządu Głównego PZF oraz przekształcić Komisję Historyczno-Badawczą Zarządu Głównego na Komisję Naukowo-Badawczą Zarządu Głównego PZF i zrefermować zakres jej działania.
9. Podjąć ponowne starania o przyznanie miejsca PZF w Prezydium Komisji Młodzieżowej FIP.
10. Uznać opiekunów kół młodzieżowych za działaczy Związku na równi z przewodniczącymi Kół.
11. Podjąć kroki w kierunku zaprojektowania i wykonania jednolitych dla całego Związku gablot wystawowych, odznaczających się lekkością i łatwością montażu i demontażu, a także estetyką.
12. Zobowiązać Komisję Wystaw Zarządu Głównego PZF do ścisłej współpracy z komisjami wystaw Okręgów i Komisją Młodzieżową Zarządu Głównego PZF w typowaniu zbiorów na wystawy centralne i zagraniczne.
13. Przenegocjować warunki ubezpieczenia zbiorów filatelistycznych w PZU.
14. Podjąć działania zmierzające do utworzenia Spółdzielni Filatelistycznej.
15. W porozumieniu z PF RSW „Prasa-Książka-Ruch” opracować zasady katalogowania wszystkich rodzajów znaków pocztowych ziem polskich w celu najbardziej efektywnego i przejrzystego wydawania katalogów.
16. Dbać o wysoką fachowość i biegłą znajomość języków obcych przedstawicieli PZF biorących udział w imprezach zagranicznych. Do biur PZF w miarę możliwości przyjmować osoby znające bardzo dobrze języki obce.
17. Zobowiązać wszystkie Koła członków dorosłych do podjęcia opieki nad przynajmniej jednym kołem młodzieżowym i udzielania mu fachowej pomocy.
18. Celem usprawnienia pracy szkoleniowej i informacji podjąć kroki w zakresie poprawy bazy poligraficznej Związku poprzez zakup powielaczy, kserografów itp.
19. Wprowadzić zasadę okresowych spotkań komisji Zarządu Głównego z odpowiednimi komisjami okręgowymi (przynajmniej raz w roku).
20. Wpłynąć na zaniechanie wydawania przez Ministerstwo Łączności różnego rodzaju znaków pocztowych o ograniczonym nakładzie, nie pozwalającym na ich dostarczenie w co najmniej jednym egzemplarzu każdemu członkowi PZF.
21. W propozycjach emisji znaków pocztowych przekazywanych przez Zarząd Główny PZF Ministerstwu Łączności, dążyć do przedłożenia długoletniego planu emisji znaków pocztowych o tematyce charakterystycznej dla naszej Ojczyzny. Powinny to być wydania kompleksowe znaczków, datowników, kopert „pierwszego dnia obiegu”, kart maximum i całostek.
22. Podjąć starania w kierunku zorganizowania zakładu historii poczty w jednym z uniwersytetów, Instytucie Łączności bądź w PAN.

XIII WALNY ZJAZD DELEGATÓW
POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW

Katowice,
dnia 22 listopada 1981 roku

**WYBRANI W OKRĘGACH
DELEGACI NA XIII WALNY ZJAZD PZF**

Okręg Białystok (4)

1. Aleksander Stepanczenko	3. Józef Tomas
2. Stanisław Świerad	4. Antoni Wiśniewski

Okręg Bielsko-Biała (4)

1. Władysław Hornik *)	3. Marian Libionka
2. Adolf Halama	4. Tadeusz Moll

Okręg Bydgoszcz (5)

1. Zdzisław Abramek	4. Alojzy Soboczyński *)
2. Ryszard Belczyk *)	5. Zygmunt Wiatrowski *)
3. Janusz Księski *)	

Okręg Częstochowa (2)

1. Tadeusz Balawender	2. Włodzimierz Szubka

Okręg Gdańsk (11)

1. Julian Bielecki *)	7. Stanisław Szczepanowski
2. Stanisław Czesnowicz	8. Bernard Machutt
3. Stanisław Szmoń	9. Lucjan Węgrzyn *)
4. Piotr Smieszek	10. Jan Szuba *)
5. Stefan Oźga *)	11. Ryszard Szymański *)
6. Aleksy Nowaczyński	

Okręg Gorzów Wlkp (1)

1. Stanisław Seweryński

Okręg Kalisz (2)

1. Józef Włodarczyk *)	2. Jacek Zuchowski

Okręg Katowice (29)

1. Bogdan Balcerowicz *)	16. Józef Miga *)
2. Józef Bednarz	17. Włodzimierz Mroczkiewicz *)
3. Henryk Białek *)	18. Alfred Nawrot
4. Kazimierz Biały	19. Paweł Nocoń
5. Mieczysław Bielski	20. Jerzy Nowak
6. Alojzy Burczyk *)	21. Marian Nowak *)
7. Bronisław Grabek	22. Kazimierz Paśko *)
8. Zdzisław Grabiński	23. Władysław Sołowjew *)
9. Józef Jonik *)	24. Zygmunt Szkotak *)
10. Romuald Jeżewski	25. Feliks Szot *)
11. Ryta Jurasz *)	26. Józef Szydło *)
12. Jerzy Jurzykowski	27. Marian Szwemin
13. Henryk Kolorz *)	28. Walter Zagóra *)
14. Jerzy Klimuk *)	29. Zbigniew Zieliński *)
15. Bernard Miczka	

Okręg Kielce (4)

1. Kazimierz Kocowski *)	3. Bogdan Wołkowski
2. Karol Strug *)	4. Zygmunt Woźniak

Okręg Koszalin (3)

1. Zygmunt Linke	3. Zbigniew Stasiłowicz *)
2. Adam Siwula	

Okręg Kraków (12)

1. Jerzy Bąkowski
2. Teodor Broda *)
3. Tadeusz Jach
4. Józef Kubicki *)
5. Andrzej Lipski *)
6. Jan Malik

7. Adam Janikowski
8. Mieczysław Jarosch *)
9. Rudolf Koliba
10. Aleksander Ostrowski *)
11. Lucjan Piekarz *)
12. Jan Ryblewski *)

Okręg Lublin (5)

1. Józef Herda
2. Kazimierz Jagowdzik *)
3. Janusz Koput

4. Jan Sankowski *)
5. Zdzisław Stasik

Okręg Łódź (12)

1. Walenty Boguń
2. Tadeusz Hampel
3. Władysław Farbotko *)
4. Wiesław Fijałkowski
5. Ireneusz Kołaciński
6. Leszek Kozieł
7. J. Zbigniew Piekut *)

8. Stanisław Sadowski *)
9. Stefan Śniady *)
10. Jerzy Tokar
11. Janusz Wiśniewski
12. Józef Żurawski
13. Tadeusz Molenda (na miejsce zmarłego W. Bogunia)

Okręg Olsztyn (3)

1. Zygmunt Badura *)
2. Waldemar Kisiel

3. Jerzy Kłodos

Okręg Opole (5)

1. Aleksander Cyprys *)
2. Jan Heffner *)
3. Henryk Kędzierski

4. Kazimierz Kryś
5. Stanisław Sękowski

Okręg Poznań (10)

1. Edmund Jankowski *)
2. Ludwik Malendowicz *)
3. Bronisław Jasicki
4. Kazimierz Koczorowski
5. Lech Konopiński *)

6. Anna Kozłowska
7. Bogdan Okoniewski
8. Zygmunt Rosiejka *)
9. Bernard Stępczyński *)
10. Jan Witkowski *)

Okręg Rzeszów (6)

1. Stanisław Gawron
2. Józef Gosztyła *)
3. Kazimierz Grabowski

4. Antoni Kędzior
5. Mieczysław Syta *)
6. Władysław Wydro

Okręg Szczecin (8)

1. Zbigniew Gniewoszewski
2. Józef Grabarczyk *)
3. Zbigniew Kamizelić
4. Stanisław Krzywicki *)

5. Władysław Michałowski *)
6. Władysław Monarcha
7. Władysław Smotrycki
8. Stanisław Zdanowski *)

Okręg Tarnów (3)

1. Danuta Głowacka *)
2. Wiesław Kaczmarczyk

3. Igor Terlecki

Okręg Toruń (3)

1. Zbigniew Paczkowski
2. Lech Popielewski *)

3. Marian Ways

Okręg Wałbrzych (3)

1. Bronisław Brzozowski *)
2. Wiesław Kuczyński

3. Wacław Lipski

Okręg Warszawa (27)

1. Marian Arceusz
2. Jan Barczyk *)
3. Andrzej Gonera *)
4. Władysław Janiec
5. Tadeusz Malinowski
6. Tadeusz Morawski
7. Zdzisław Mysza
8. Jerzy Parfiniewicz *)
9. Edward Jankowski
10. Hilary Jankowski
11. Zygmunt Jędrus
12. Marian Kalinowski
13. Andrzej Kopczyński *)
14. Kazimierz Kopiński

15. Tadeusz Kowalczyk
16. Ryszard Kukurba
17. Wojciech Kuropieska
18. Jerzy Lewandowski
19. Henryk Paškiewicz
20. Władysław Pożarowski
21. Jerzy Rutkowski
22. Aleksander Sękowski
23. Grzegorz Skorupka *)
24. Zbigniew Świątanowski
25. Marian Szczepanik
26. Zdzisław Wyborski
27. Marian Puszczyński

Okręg Wrocław (11)

1. Leon Bemo *)
2. Jarosław Belczakowski
3. Henryk Daszuk
4. Franciszek Gawlik *)
5. Zygmunt Kałamaga *)
6. Ignacy Łęgosz

7. Zbigniew Pakulski
8. Jan Światłoch
9. Witold Szepietowski
10. Leon Wróbel
11. Jerzy Zaręba

Okręg Zielona Góra (3)

1. Sobiesław Piontek
2. Henryk Gawryś

3. Zdzisław Majewski

(AK)

*) posiadał mandat delegata również na XII Zjazd PZF.

I PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

Posiedzenie Plenum Zarządu Głównego odbyło się w Katowicach dnia 22 listopada 1981 roku — trzeciego dnia obrad XIII Walnego Zjazdu Delegatów PZF.

Posiedzenie otworzył przewodniczący obrad XIII Zjazdu kol. Karol Strug. Na funkcję prezesa Zarządu Głównego PZF Kolega K. Strug w imieniu Delegatów zaproponował kandydaturę Kolegi Henryka Białka, podkreślając jego wkład pracy oraz wieloletnie doświadczenie w piastowaniu szeregu funkcji społecznych w różnych ogniwach Związku.

Wysuniętą kandydaturę zebrani przyjęli oklaskami i w głosowaniu jawnym wybrali jednomyślnie. Prezes ZG Kolega Henryk Białek, dziękując za zaufanie i wybór zapewnił, że dołoży wszelkich starań by wywiązać się z nałożonych obowiązków społecznych. Wyraził zdanie, że w realizacji zadań statutowych, a także wynikających z treści Uchwały XIII Zjazdu, uczestniczyć będą wszyscy członkowie Zarządu Głównego, działacze, cały aktyw Związku. Jak wyraził się Prezes ZG kol. H. Białek „ *należy przyjąć zasadę, że jako organ główny odpowiadamy za całą filatelistykę w kraju i jej dalszy rozwój. Przed nami stoi wiele zadań, niekiedy bardzo trudnych i złożonych, które będziemy wspólnie realizować*”.

Plenum dokonało wyboru Prezydium ZG PZF (skład ZG i Prezydium podajemy w innym miejscu).

UCHWAŁA PLENUM ZG PZF z dnia 22.11.1982 r.

Plenum ZG PZF rozpatrzyło wniosek ustępującego Prezydium ZG o nadanie odznaki „Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki” i po dyskusji, wyjątkowo odstępując od zasad zawartych w § 2 ust. 2 i § 5 ust. 1 Regulaminu wymienionej odznaki, podjęło następującą uchwałę:

Uchwała Nr 1 (XIII/81) PI — O nadaniu odznaki „Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki”

A. W stopniu złotym:

Kolegom:	1. Mieczysławowi Jaroschowi	— Okręg Kraków
	2. Marianowi Kościelniakowi	— Okręg Wrocław
	3. Januszowi Księskiemu	— Okręg Bydgoszcz
	4. Tadeuszowi Pompowskiemu	— Okręg Gdańsk
	5. Janowi Ryblewskiemu	— Okręg Kraków
	6. Janowi Witkowskiemu	— Okręg Poznań
	7. Aleksandrowi Wojno	— Okręg Lublin
	8. Lesławowi Zabilskiemu	— Okręg Łódź
	9. Piotrowi Zarembie	— Okręg Szczecin
	10. Stanisławowi Żółkiewskiemu	— Okręg Warszawa

z uwagi na nadanie im tytułu i godności Członka Honorowego Polskiego Związku Filatelistów.

B. W stopniu srebrnym:

Kolegom:	1. Lucjanowi Adamczykowi	— Okręg Warszawa
	2. Michałowi Andruszczyszynowi	— Okręg Warszawa
	3. Zbigniewowi Cieślakowskiemu	— Okręg Warszawa
	4. Ryszardowi Rzepko	— Okręg Warszawa
	5. Janowi Zaborowskiemu	— Okręg Warszawa

za długoletnią działalność we władzach Polskiego Związku Filatelistów.

PODZIĘKOWANIE PLENUM ZG PZF

z dnia 22.11.1982 r.

Plenum Zarządu Głównego PZF wyraża podziękowanie aktywowi Okręgu Katowickiego PZF jak również pracownikom Zarządu Okręgu Katowickiego za ofiarną pracę w przygotowaniu XIII Walnego Zjazdu Delegatów PZF jak również w czasie Jego trwania. (AK)

JERZY B. KLIMA

KONCERT NA ORKIESTRĘ, CZY 24 INSTRUMENTY SOLO?

Od katowickiego Zjazdu minęły cztery miesiące. Jedną dwunastą kadencji nowo wybranych władz mamy już za sobą. Czy warto więc pisać o Zjeździe, który należy do historii naszego Związku? A myślę, że w tej historii zajmie poczesne miejsce jako Zjazd rzeczowych, konkretnych dyskusji i wielu rozsądnych decyzji. Zjazd, który na czołowym miejscu, jako najważniejsze zadanie, wysunął przed każdym ogniwem Związku i każdym jego członkiem problem jakości pracy i działania. Jest to jednak już historia, jak i epoka, w której trwały przygotowania do Zjazdu, epoka zażartych dyskusji i ostrej walki ścierających się poglądów o przyszłość i kształt naszego społeczeństwa. Walka ta nie ominęła, bo ominąć nie mogła, i naszego środowiska. A potem nadszedł dzień 13 grudnia i przyszło nam działać w zupełnie odmiennych warunkach.

Myślę jednak, że warto powrócić pamięcią do tamtych dni i nocy katowickich, kiedy przez 50 godzin dyskusji kształtował się program naszego działania na kolejne cztery lata. Dyskusji na zebraniach plenarnych i chyba nie mniej ważnych — po różnych pokojach hotelowych.

Główna bowiem refleksja, jaka nasuwa się dziś, przy czytaniu stenogramu, własnych notatek i odwoływania się do trwałych wspomnień jest taka, że większość wówczas podjętych postanowień nie utraciło w niczym na aktualności. Mimo warunków stanu wojennego, innej — głębszej i mądrzejszej — oceny wielu zjawisk społecznych, mimo, że tyle zmian zaszło w kraju i w naszej świadomości.

Stawia to wysoką ocenę dojrzałości społecznej Delegatów, mądrości podejmowanych wówczas decyzji, umiejętności wyznaczania prawidłowych perspektyw. A przecież i w naszym Związku toczyła się bezpardonowa walka pomiędzy dwoma koncepcjami wyznaczającymi przyszłość filatelistyki. I nie odbywało się bez bolesnych ofiar. W niektórych Okręgach, korzystając z pełnej anonimowości jaką zapewniało tajne głosowanie, skreślano ofiarnych, zasłużonych, z ogromnym dorobkiem filatelistycznym działaczy. Czy nie potrafiono ich prawidłowo ocenić? Ależ to okazało się najmniej ważnym kryterium. Kierowano się przecież pozafilatelistycznymi względami. Po prostu. Chciano mieć we władzach swoich ludzi, realizujących określoną politykę Związku, przeciwstawną tej, która przyniosła tyle korzyści PZF w ostatnich latach.

Takie działania zyskały sobie na szczęście mierne poparcie wśród członków Polskiego Związku Filatelistów. W ogromnej większości Okręgów zwyciężyło przekonanie, że prawidłowy rozwój Związkowi zapewni kontynuacja dotychczasowego kierunku: umacniania jego funkcji społeczno-kulturowych.

I takie właśnie postanowienia podjęli Delegaci na swym XIII Walnym Zjeździe. Taka też jest praktyka tych czterech pierwszych miesięcy nowej kadencji. Sprawy kraju w skali globalnej bliskie i ważne były dla całego Związku i jego ogniw, sprawy lokalne — dla Okręgów, Oddziałów i Kół. Dowodem na to był m.in. spontaniczny udział w zbiórce na powodzian oraz inicjatywa władz PZF, zgłoszona pod adresem ministra Łączności, wydania znaczka pocztowego z dopłatą na tenże cel. Wiadomo zaś nie od dziś, że koszt takiego przedsięwzięcia ponoszą głównie — jeśli nie jedynie — filateliści. To oni bowiem zakupują takie znaczki, wzbogacając swe zbiory ale i ponosząc przy tym dodatkowe wydatki.

Polscy filateliści nie skąpili jednak nigdy pieniędzy na ważne cele społeczne. I nie szczydziли czasu, wysiłków ani mitręgi organizacyjnej. Dowodem na to jest m.in. wzruszająca troska wielu Kół PZF o dzieci przewlekle chorych, opieka nad sanatoriami w Konstancinie, Rabce, Szczecinie i wielu innych. Dowodem jest rozpoczęta w Międzynarodowym Roku Ludzi Niepełnosprawnych akcja zakładania Kół filatelistycznych w zakładach pracy chronionej dla inwalidów i innych ludzi przewlekle chorych. Rozpoczęta?

Raczej upowszechniona, gdyż opowiadał mi Ryszard Szymański, że już w latach sześćdziesiątych powstało takie Koło przy Warszawskiej Spółdzielni Inwalidów, a i w innych miastach słyszałem o podobnych inicjatywach. Lekarze i psychologowie wysoko oceniają wartości rehabilitacyjne filatelistyki u przewlekle chorych.

Więc słusznie z trybuny Zjazdu podkreślali członkowie kierownictwa Ministerstwa Łączności (podsekretarz stanu Władysław Gurgul w swoim przemówieniu, a Wiesław Adamski w liście do Zjazdu) walory społeczno-kulturalnej działalności PZF. Były jednak i inne głosy wypowiediane podczas kampanii sprawozdawczo-wyborczej w Związku. Głosy nawołujące do powrotu w lata kiedy powstawała filatelistyka na ziemiach polskich i do tradycji filatelistycznej w państwach zachodnich. Mówili oni: filatelistyka, to piękne hobby kształtujące i rozwijające osobowość człowieka. To hobby wypełniające twórczą czynnością czas wolny. Stowarzyszenie nasze zrzesza indywidualistów, wirtuozów na instrumenty solo. Żadnej więc harmonijnie grającej orkiestry nie uzyskamy, bez względu na osobę dyrygenta. Nawet,

gdyby batutę miał dźwżyć zespół, w najbardziej demokratyczny sposób wybrany Zarząd Główny.

Demagodzy ci nie przejmowali się wcale tym, że ich obawom i lękom przeczą fakty i praktyka. Wszak od kilku już lat trwał np. proces decentralizacji władzy, a wiele swoich uprawnień Zarząd Główny PZF systematycznie przekazywał zarządom Okręgów (czasem nawet w kontrowersyjnych sprawach, jak np. decyzja podporządkowania Okręgom klubów filatelistycznych). Nie oznaczało to jednak, że Związek ma przekształcić się w luźną federację tychże Okręgów. Są cele i zadania, które można osiągnąć tylko wtedy, jeśli Okręgi harmonijnie grać będą tę samą melodię, współtworząc dobrze zestroszoną orkiestrę. W interesie Związku — jako całości, i z myślą o każdym jego członku z osobna.

Nic więc dziwnego, że jednym z wiodących tematów dyskusji zjazdowej był problem: w jaki sposób pogłębić procesy integrujące różne ogniwa Polskiego Związku Filatelistów.

W warunkach głębokiego kryzysu społeczno-gospodarczego tylko zespolone działanie może osłabić jego negatywne skutki, które tak boleśnie odczuwa każdy filatelista. W programie uchwalonym przez Zjazd taka działalność zajęła poczesne miejsce.

Odczytując ponownie głosy dyskusji — na obradach plenarnych i z zespołach, odtwarzając z pamięci wielogodzinne rozmowy kularowe — powstaje obraz różnorodnych problemów wyznaczonych nowym władzom do rozwiązania, pilnych zadań i nie mniej ważnych potrzeb i oczekiwań szeregowych członków. Porównajmy te oczekiwania z programem uchwalonym przez Zjazd.

Delegaci, występując w imieniu około 200 000 wyborców, wyróżniali się realizmem w ocenie sytuacji i konkretnością w zgłaszanych postulatach. (No może nie wszyscy, gdyż były i głosy ludzi błakających w obłokach, a trafiały się też wypowiedzi demagogiczne, sączące jadem zawiedzionych ambicji i personalnych zawiści). Czyż jednak mogło być inaczej, skoro Zjazd katowicki odbywał się w określonych warunkach, na kilkanaście zaledwie dni przed ogłoszeniem stanu wojennego?

Ale od razu nasuwa się nowa refleksja: czymże jest i czym może być program Związku, określający zadania na cztery lata? Czy jest to rejestr zbożnych życzeń? Czy tylko od dobrej woli Delegatów zależy co do tego programu zostanie wpisane?

A może inaczej... Może program taki uzależniony jest od różnych obiektywnie istniejących uwarunkowań: społecznych, materialnych, finansowych? I od sumy dotychczasowych doświadczeń i dorobku organizacji? Te uwarunkowania stanowią równocześnie ograniczenia i szansę. Od mądrości i woli Delegatów zależy zaś wykorzystanie tej szansy?

Myślę, że bez dorobku ostatnich lat, ale równocześnie i bez uświadomienia sobie braków oraz niepowodzeń, program Związku na lata 1982—1986 musiałby być inny, uboższy, mniej konkretny...

Ten, który Zjazd przyjął, wytyczył kilka węzłowych spraw do załatwienia, istotnych problemów do rozwiązania.

Jeśli chcemy sprawiedliwie ocenić dorobek XIII Zjazdu, trzeba i należy podkreślić podstawowy cel, który krył się za tymi wszystkimi ustaleniami. A celem tym było dobro filatelistów. Myślę, że to właśnie stanowi najważniejszą wartość tego Zjazdu.

Najpiękniej sformułowany program może jednak pozostawać martwym zapisem na papierze. Zależy to od konsekwencji i przedsiębiorczości wybranych władz. Nie tylko jednak! Również od warunków leżących poza zasięgiem PZF. I od razu zastrzeżenie: w niczym nie może to stwarzać alibi dla nieróbstwa, niedołęstwa, czy pozo-

ranctwa. Słuszna więc była decyzja Zjazdu, że Delegaci zachowują swój mandat przez 4 lata i zobowiązanie kierownictwa do zorganizowania po 2 latach konferencji Delegatów.

W naszym Związku przyjęło się określać kolejne Zjazdy mianem najważniejszych decyzji: np. jako Zjazd poświęcony młodzieży, Zjazd poświęcony Kołom itp. Podkreśla się w ten sposób co było głównym tematem dyskusji i na jakie problemy położono główny akcent w uchwale. Ten, ostatni Zjazd można by nazwać Zjazdem poświęconym jakości pracy ogniw Związku i jego członków.

Nowy — stary prezes Zarządu Głównego PZF powiedział przed zamknięciem XIII Zjazdu, że liczyć się będą nie hasła, a konkretna praca. Mówił też, że nowe władze powinny stosować taktykę spokojnego realizowania przyjętych dopiero co uchwał. A stało się to możliwe, gdyż Związek i jego władze mają wreszcie poza sobą „godziny oczyszczania” władz PZF z długiej listy oszczerstw, którymi obficie obdarowywano w ostatnich latach każdego, kto przejawiał inicjatywę i chciał usprawnić pracę Związku. Sporo trzeba było mieć hartu ducha, by mimo to nadal działać.

Zjazd udzielając absolutorium ustępującym władzom, głosami swoich Delegatów udzielił zaufania i władzom i ludziom. Również tym, którzy ponownie do władz nie kandydowali. Dziś, z perspektywy czterech miesięcy muszę gwoli sprawiedliwości stwierdzić, że wielu z tych — nie kandydujących lub niewybranych — postąpiło tak, jak na działacza społecznego z prawdziwego zdarzenia przystało: zgłosiło gotowość do dalszego pełnienia społecznej służby. I ta gotowość została z należnym szacunkiem przyjęta. Jedni z nich zostali powołani na przewodniczących komisji — dotychczas działających lub nowo zorganizowanych. Niektórzy, byli przewodniczący i członkowie ZG lub Prezydium — przyjęli pracę jako zwykli członkowie komisji, często tych samych, którymi do niedawna kierowali. I ta postawa stanowi dodatkowy mandat dla naszych władz, by konsekwentnie stawiać wysokie wymagania: sobie samym i pozostałym działaczom społecznym. Najwyższy czas bowiem aby archaiczny pogląd minionego okresu „działacz społeczny pracuje tyle na ile ma ochotę” przekształcić w jego przeciwieństwo „zgadzając się kandydować do władz społecznych, mam świadomość jakie przyjmuję obowiązki, ile wymagają czasu i wysiłku. Jest to dobrowolna służba, ale ważna, społeczna służba. Jeśli zmieniły się moje warunki życiowe, jeśli sił nie starcza — muszę sam ustąpić, lub liczyć się z tym, że koledzy zmuszą mnie do ustąpienia. Na pozoranctwo nie ma miejsca. Ani w życiu zawodowym, ani społecznym”.

Z końcowego wystąpienia Henryka Białka odnotowałem w pamięci jeszcze dwie istotne myśli, które pobudzają do refleksji: jednej — bardziej praktycznej, drugiej — raczej filozoficznej natury.

„Niczego nie uronić z tradycji i dorobku” — mogłoby to zabrzmieć niczym banalny slogan, gdyby nie miało mocnego oparcia o czteroletnią praktykę z poprzedniej kadencji. O wiele bardziej oryginalna, ale też i trudniejsza w realizacji jest myśl, którą można by sprowadzić do stwierdzenia o „kontakcie intelektualnym i duchowym”. I na ten temat kilka dodatkowych rozważań.

Będę szczerzy aż do brutalności. Nie znam innego stowarzyszenia, którego członkowie znajdowałiby się na tyłu „piętrach wtajemniczenia”. Jest kilkaset, czy kilka tysięcy filatelistów prezentujących światowy poziom wiadomości i umiejętności filatelistycznych i którzy dzięki filatelistyce zdobyli zasób wiadomości ogólnych (najczęściej historycznych, ale nie tylko) równających się z poziomem wiadomości wybitnych uczonych w danej specjalności.

Broniąc się z góry przed zarzutem megalomanii środowiskowej, kilka argumentów na potwierdzenie tej tezy.

Na największe, światowe wystawy filatelistyczne wysyłamy zaledwie po parę zbiorów. Nie stać nas na więcej, a możliwości finansowe polskich filatelistów w stosunku do bogaczy wystawiających tam swoje zbiory, są żałośnie mizerne. Przypomnieć jeszcze należy, że kraj nasz został wielokrotnie ograbiony z różnych dóbr kulturalnych, w tym także i z walorów filatelistycznych. I w tych warunkach, w świetle coraz większej konkurencji, sukcesy polskich zbiorów na światowych wystawach ocenić należy szczególnie wysoko, a takie osiągnięcia jak np. złoty medal na WIPIE 81 uznać za wyróżnienie inwencji twórczej i wiedzy polskiego wystawcy.

Oprócz tych kilkuset, czy kilku tysięcy asów filatelistyki mamy jeszcze od 5 do 10 tysięcy wystawców różnej klasy, prezentujących różny stopień wiadomości filatelistycznych. Łącznie — niech będzie 15 000, no niech będzie 20 000 osób w twórczy sposób rozwijających polską myśl filatelistyczną. Ale jest to zaledwie 10% członków PZF, a 3% czy nawet 5% ogółu ludzi zbierających znaczki pocztowe.

Czy można więc ze spokojnym sumieniem mówić o „kontakcie intelektualnym i duchowym” pomiędzy ludźmi prezentującymi tak różny poziom wiedzy, a niejednokrotnie również... pasji twórczej?

Spójrzmy na ten sam problem od innej strony. We władzach różnych ogniw PZF działa 3, może 5, może 7000 osób. Dodajmy jeszcze 3—5 tysięcy przewodniczących Kół. No i jeszcze po 3—4 dodatkowych aktywistów w każdym Kole, co jest już wyrazem wielkiego optymizmu. Pomijam przy tym świadomie istotny problem motywacji: kto działa z poczucia pasji społecznikowskiej, kto dla zaspokojenia ambicji, a kto dla bardzo przyziemnych korzyści merkantylnych.

Nawet jednak przy tak wielkiej tolerancyjności znów nie przekroczyliśmy bariery 20 000 czyli 10% ogółu członków.

Wiem. Jest i druga, piękna płaszczyzna stworzona przez Związek: autentyczny egalitaryzm — wśród wielu dowodów mamy i taki. Jest trzech najwybitniejszych znawców poczty jenieckiej, cenionych w kraju i poza granicami. Jeden jest profesorem wyższej uczelni, drugi — bodaj inżynierem, trzeci — strażakiem.

Ileż jednak potrzeba wysiłku ze strony wszystkich ogniw PZF i wszystkich jego członków, a także czasu i zabiegów organizacyjno-szkoleniowych aby można mówić o autentycznym „kontakcie intelektualnym i duchowym” pomiędzy tą wielką trójką a posiadaczami klaserów ze znaczkami PRL z trzech ostatnich lat..! Póki co, zbyt często mamy przykłady lekceważenia — z jednej strony, i zwykłej zawiści — z drugiej.

Do tego dorzucić trzeba jeszcze jeden problem do rozwiązania: trudności w zintegrowaniu środowiska filatelistycznego w nowych Okręgach PZF.

Na zebraniach w zespołach zjazdowych mówili Delegaci z małych miasteczek i słabszych Okręgów o trudnych warunkach swojej pracy. Skarżyli się w rozmowach kularowych: kto kogo ma szkolić w Kole, jeśli tych kilkunastu, czy kilkudziesięciu członków prezentuje ten sam, nikły, poziom wiedzy i umiejętności filatelistycznej oraz posiada podobny zbiór znaczków a do Okręgu jedzie się kilka godzin? A niekiedy dodawali: nie oszukujmy się. W naszym Okręgu, we władzach i w komisjach, też ze świeczką szukać wybitniejszych filatelistów. Na plenarnych obradach padały zarzuty: nie szkoli się nowych jurorów, brak pracy z ewentualnymi kandydatami na ekspertów, praca z młodzieżą drepcze w miejscu...

Szkoda tylko, że nie określono dokładnie adresatów tych zarzutów i żalów: prezes Białek? Zarząd Główny? A może raczej Zarządy Okręgów? Członkowie komisji okręgowych?...

Gwoli sprawiedliwości trzeba jednak przyznać, że z głosów wielu Delegatów można było wynotować wiele konkretnych i konstruktywnych rozwiązań.

Z całej złożoności i wagi tego problemu zdaje sobie sprawę nowo wybrane kierownictwo Związku. Mówił też o tym prezes Białek w drodze powrotnej z Katowic do Warszawy. Odnotowałem wtedy takie m.in. myśli:

— musimy wylansować model filatelisty-samouka, któremu ze strony komisji problemowych Zarządów Okręgów i Zarządu Głównego należy zapewnić fachową konsultację;

— ci co posiadają wiedzę powinni mieć także poczucie powinności przekazania jej innym;

— powinnością jurorów jest nie tylko sumiennie oceniać zbiory ale także analizować najczęściej powtarzane błędy i omawiać je z wystawcami;

— wzrosnąć powinna kształceniowa rola klubów zainteresowań i komisji problemowych.

I bardzo praktyczne wnioski:

— niezbędny jest poradnik dla kół młodzieżowych oraz dla opiekunów (może konspekt zajęć);

— koniecznie musimy uporządkować i zaktualizować kartoteki wystawców a zwłaszcza młodzieżowych;

— należy oczekiwać od komisji wystaw opracowania reguły budowy zbiorów oraz ściślejszej współpracy z kolegium sędziowskim.

Prezes wspomniał też o różnych przemyśleniach na temat szkolenia i wprowadzania uproszczeń skracających drogę do zdobycia wiedzy oraz o zadaniach Zarządów Okręgów zmierzających do ukierunkowania szkolenia. A na koniec wspomniał o nowej idei stworzenia instytucji, którą można by nazwać Korespondencyjną Akademią Filatelistyczną. Ponieważ jednak jest to jeszcze zamysł na razie w stanie konkretyzacji rozwiązań programowych i organizacyjnych, więc na razie „cicho-sza”, żeby nie zapeszyć.

Próbujemy zsumować te rozwiązania.

Z tych refleksji snutych w cztery miesiące po XIII Walnym Zjeździe PZF rodzą się dwa podstawowe pytania:

1. Czy sprawy i problemy omawiane na Zjeździe i decyzje przez Zjazd uchwalone są nadal aktualne w nowych warunkach stanu wojennego?
2. Czy Jan Kowalski, członek PZF w małym miasteczku i nie najsilniejszym Okręgu PZF może oczekiwać zwiększonej pomocy ze strony swojego Związku?

Szukając odpowiedzi, zaczniemy od stwierdzenia ważnego faktu: od chwili ogłoszenia stanu wojennego PZF ani przez godzinę nie był zawieszony w swojej statutowej działalności. Bez łączności telefonicznej, bez kontaktów z pozostałymi ogniwami organizacyjnymi, każdy Oddział, każde Koło, zdane tylko na siebie, na własną inicjatywę mogło równie dobrze coś robić, albo nie robić nic, zawsze znajdując wytłumaczenie dla podjętej decyzji. Ale po pierwszym zaskoczeniu, pokonując różne trudności, psychiczne też, członkowie zaczęli się w tradycyjnych terminach spotykać, kontynuować zaplanowane działania, podejmować nowe... 50 000 zł przekazanych przez filatelistów śląskich na powodzian są tego najlepszym dowodem.

Innym — to trwające przygotowania do lokalnych wystaw filatelistycznych, w zakładach pracy, świetlicach osiedlowych, klubach, szkołach i placówkach wychowania pozaszkolnego, a poświęconych setnej rocznicy Polskiego Ruchu Robotniczego. I pierwsze — na razie — przykłady wspólnego działania z Obywatelskimi Komitetami Odrodzenia Narodowego. Między innymi przy organizowaniu wyżej wspomnianych wystaw.

Dziś możemy śmiało, a bez zarozumiałstwa stwierdzić: być może wolniej niż

należałoby się spodziewać, ale z całą konsekwencją realizowane są ustalenia przyjęte przez XIII Zjazd PZF.

Być może przyjdzie nam jeszcze wprowadzić pewne modyfikacje. Uchwała programowa w swych podstawowych zrębach sprawdziła się.

Co na tym skorzysta Jan Kowalski?

Program zrodzony z dotychczasowych doświadczeń, mocno wsparty na jego dorobku, wypracowany w ogniu dyskusji rozpoczętej już w Kołach PZF, program ten zbudowano z myślą o podniesieniu jakości pracy całego Związku. Jego celem jednak, jak nigdy chyba do tej pory, jest dobro każdego jego członka. To z myślą o nim krytykowano ignorancję rynku filatelistycznego i postanowiono się przemieścić do założenia spółdzielni filatelistycznej. To w trosce o Jana Kowalskiego mówiono o skutecznym sposobie ubezpieczenia zbiorów zarówno będących w prywatnym mieszkaniu, jak i na wystawie. Zastanawiano się nad stworzeniem specjalnych uprawnień w zależności od rodzaju i stopnia posiadanej odznaki PZF. W trosce o stały rozwój szeregów PZF zastanawiano się jak zmodyfikować pracę szkolnych kół aby dostosować ją do nowych warunków. W trosce o jak najlepszą ocenę wystawionych zbiorów mówiono o specjalizacji jurorów. Krytykowano też formy i metody pracy z Kołami i brak należytej troski oraz opieki o aktywność tych Kół. ... W zespole d/s specjalistycznych form filatelistyki, organizacyjnych Związku, wystaw i imprez filatelistycznych, filatelistyki młodzieżowej i wreszcie d/s filatelistyki tematycznej — w każdym z tych pięciu zespołów dopracowano się ważkich wniosków, które włączono później do uchwały programowej wytyczającej kierunki działania z myślą o jak najlepszym zaspokojeniu potrzeb filatelistów.

Nie wolno jednak zapomnieć o twardo rządzącym prawie, że tego wszystkiego nikt za nas nie robi, że obowiązuje nas zasada iż sami filateliści muszą swoim trudem, pasją i wiedzą służyć... filatelistom. Jesteśmy bowiem równocześnie podmiotem i przedmiotem zabiegów organizacyjnych i programowych.

Na XIII Zjeździe Delegaci wyznaczyli trudne i ambitne zadania, na miarę dobrego, mądrego aktywność społecznego. Zadania te przyszło nam wypełniać w wyjątkowo skomplikowanej sytuacji społecznej. Jednym z warunków realizacji przyjętego programu jest postawienie interesu całego Związku ponad partykularne korzyści, dobro całego Związku nad interesem poszczególnych Okręgów. Wówczas uda nam się wyzwolić pełne pokłady energii, uzyskać harmonijne tony całej orkiestry grającej tę samą melodię, a nie kakofonię dźwięków wydobywanych z 24 instrumentów grających solo.

ZBIGNIEW ZIELIŃSKI

OCENA SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH PZF za 1981 rok

Główna Komisja Rewizyjna PZF przeprowadziła w I kwartale 1982 r. badanie:
— dokumentacji źródłowej oraz ewidencji księgowej Zarządu Głównego PZF za 1981 rok;

— bilansu i sprawozdania Zarządu Głównego PZF z wykonania preliminarza wpływów i wydatków za 1981 rok;

— bilansów i sprawozdań jednostkowych 24 Okręgów PZF z wykonania preliminarzy wpływów i wydatków za 1981 rok;

— bilansu zbiorczego oraz sprawozdania zbiorczego PZF z wykonania preliminarza wpływów i wydatków za 1981 r.

Materiałem podstawowym do oceny bilansów i sprawozdań jednostkowych 24

Okręgów PZF z wykonania preliminarzy wpływów i wydatków za 1981 rok były sprawozdania Okręgowych Komisji Rewizyjnych z kontroli w/w sprawozdań finansowych.

I. Sprawozdania finansowe ZG PZF za 1981 rok

W wyniku przeprowadzonych badań Główna Komisja Rewizyjna stwierdziła, że zarówno ewidencja księgowa jak i dokumentacja źródłowa Zarządu Głównego PZF za 1981 rok jest prawidłowa, a sprawozdanie finansowe ZG PZF za 1981 rok zostało sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, zasadami nauki rachunkowości i ogólnie przyjętymi zwyczajami.

Bilans netto Zarządu Głównego PZF na 31.12.1981 r. wykazuje dalszą poprawę stanu finansowego, wyrażającą się m.in. w dużej płynności zespołu funduszy zasadniczych. Dowodem tego jest porównanie poszczególnych grup składników bilansu ZG PZF na 31.12.1980 i 1981 roku (w tys. zł), a mianowicie:

Zes- pół	Składnik	Bilans na		Wskaźnik %
		31.12.80	31.12.81	
	A k t y w a			
0	Środki trwałe	10,1	10,1	100,0
1	Środki pieniężne i na rachunki bankowe	2.760,6	5.654,3	205,0
2	Rozrachunki	558,8	874,9	156,5
3	Materiały i przedmioty nietrwałe	850,9	803,5	94,4
	Suma bilansu	4.180,4	7.342,8	175,7
	P a s y w a			
2	Rozrachunki	221,5	2.183,5	988,0
3	Materiały i przedmioty nietrwałe	134,1	137,2	102,3
8	Fundusze zasadnicze i wynik finansowy	3.795,3	4.982,2	131,0
9	Fundusze specjalnego przeznaczenia	29,5	39,9	135,0
	Suma bilansu	4.180,4	7.342,8	175,0

Omówienia wymaga zespół 1 i 2 bilansu.

Wysoki stan środków pieniężnych na rachunku bankowym NBP powstał m.in. w wyniku przedpłat na monografię pt. „Wodzowie” (zł 2.137,5 tys.). To samo dotyczy zespołu 2 (przedpłaty na w/w monografię). Po uwzględnieniu w/w przedpłat — pokrycie funduszy środkami pieniężnymi wynosi 70,6%.

Wykonanie przez Zarząd Główny preliminarza wpływów i wydatków za 1981 rok Główna Komisja Rewizyjna ocenia pozytywnie. Dochody zostały zrealizowane w 101%, a wydatki w 85,3%. Na niepełne wykonanie planu wydatków niewątpliwym wpływ miało niskie wykorzystanie środków finansowych w zakresie kosztów materiałowych, z uwagi na znane trudności rynkowe. Trudności te szczególnie ostro

wystąpiły w zakresie zadań finansowych z dopłat do znaczka (preliminowane zadania wykonano w 78,3%).

Rok 1981 zamknięty został w bilansie Zarządu Głównego dodatnim wynikiem finansowym w kwocie zł 1.186,8 tys.

Główna Komisja Rewizyjna stwierdza, że w ogólnej ocenie gospodarka finansowa Zarządu Głównego prowadzona była w 1981 roku oszczędnie, gospodarnie i celowo.

II. Zbiorcze sprawozdanie finansowe PZF

W wyniku przeprowadzonych badań Główna Komisja Rewizyjna stwierdza, że bilans zbiorczy oraz sprawozdanie zbiorcze PZF z wykonania preliminarza wpływów i wydatków za 1981 rok zostały sporządzone prawidłowo, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, zasadami nauki rachunkowości i ogólnie przyjętymi zwyczajami. Główna Komisja Rewizyjna stwierdziła, że ogólny stan finansowy PZF uległ w ciągu 1981 roku dalszej znacznej poprawie. Fundusz w środkach obrotowych został zwiększony do zł 19.657 tys. Fundusz ten ma prawie pełne pokrycie (99%) w środkach pieniężnych i na rachunkach bankowych. Spośród wszystkich Okręgów PZF jedynie Kraków (zł 59,8 tys.), Olsztyn (zł 75,0 tys.), Toruń (zł 27,4 tys.) zamknęły rok 1981 niedoborami. Stan zapasów materiałów uległ zmniejszeniu w stosunku do roku 1980, ale nadal są Okręgi, gdzie zapasy materiałowe są zbyt wysokie, np. Łódź, Warszawa, Kraków, Gdańsk.

Niekorzystnym zjawiskiem jest wzrost zaległości na 31.12.1981 w inkasie składek członkowskich — do 16,4% planu rocznego (na ultimo 1980 roku zaległości w inkasie składek wynosiły 10,4 procent). To zjawisko jest w pewnym stopniu uzasadnione trudnościami komunikacyjnymi, które wystąpiły w końcu ubiegłego roku, a przyczyniły się do niemożliwości sprawnego regulowania zobowiązań finansowych. Rozpiętości w zaległościach składkowych Okręgów są znaczne. Na przykład Toruń — 2%, Tarnów — 6,5%, Szczecin — 7%, a Gorzów Wlkp. — 34,8%, Rzeszów — 31,1%, Kalisz — 28,7%.

W związku z tym Główna Komisja Rewizyjna wystąpiła do Zarządu Głównego o zwrócenie uwagi Zarządom Okręgów na konieczność zweryfikowania zaległości składkowych i urealnieniu rozliczeń z tego tytułu według stanu na 31.12.1981 r.

Zdaniem GKR bilanse Zarządów Okręgów w pozycji „Należności z tytułu składek członkowskich” powinny wykazywać wyłącznie uzgodniony z Kołami stan należności z tytułu składek i wpisowego oraz stan wpłat na poczet przyszłych składek. Przy czym należności mogą pochodzić z danego okresu sprawozdawczego.

* * *

Realizacja zbiorczego planu dochodów i wydatków PZF za 1981 rok jest prawidłowa. Główna Komisja Rewizyjna z uznaniem stwierdziła, że mimo znacznych trudności, występujących w 1981 roku, dochody PZF wykonane zostały z nadwyżką (101,9%), a wydatki — 81%. Na niepełne wykonanie preliminarzowych wydatków zasadniczy wpływ miały trudności zaopatrzeniowe. Należy przy tym podkreślić, że wydatki na rozwój filatelistyki wśród młodzieży, na akcję wystawienniczą i propagandową przekroczyły o 38% środki otrzymane z dopłat do znaczków z Ministerstwa Łączności (różnica zł 1.341 tys.). Okręgowe Komisje Rewizyjne, oceniając gospodarkę finansową Okręgów macierzystych, podkreślały oszczędne i celowe wydatkowanie środków.

* * *

Odrębnym tematem kontroli było zbadanie przez GKR wydatków poniesionych przez Zarząd Główny, a dotyczących organizacji XIII Walnego Zjazdu PZF.

Zdaniem GKR wydatki te, w kwocie zł 397.082,10 zostały dokonane oszczędnie i celowo. Dużą zasługą w tym zakresie było działanie Zarządu Okręgu w Katowicach, który był organizatorem Zjazdu.

Tak więc rok 1981 był okresem dalszej stabilizacji warunków finansowych działania Polskiego Związku Filatelistów.

HENRYK BIAŁEK

KLUBY ZAINTERESOWAŃ — STAN AKTUALNY I PERSPEKTYWY ROZWOJU

Przed ponad 20 laty zrodziła się idea wzbogacenia treści życia filatelistycznego w formie tworzenia klubów zainteresowań. Kluby powstawały na bazie wspólnych zainteresowań znakami pocztowymi wydawanymi z okazji olimpiad sportowych popularyzacji humanistycznych idei Czerwonego Krzyża itp. Ciekawe formy działania klubów uzyskały poparcie i pomoc organizacyjno-finansową ówczesnych Oddziałów a obecnych Okręgów PZF. W miarę rozwoju klubów i osiągniętej przez nie znaczącej roli popularyzatorskiej i szkoleniowo-instruktorzowej pojawiły się tendencje do powoływania klubów dla celów niejako reprezentacyjno-prestiżowych. W takiej sytuacji były kluby „efemerydy” (istota lub zjawisko szybko przemijające), które nie wyszły poza etap poczynań organizacyjnych oraz ukształtowały się kluby, których nadrzędnym celem działania było uzyskanie zgody na wydawnictwa pamiątkowe, datowniki okolicznościowe itp., często wbrew interesom filatelistyki.

Władze Związku, doceniając znaczenie klubów, troskliwie zajęły się ich rozwojem zgodnie z interesem filatelistyki krajowej, co nie zawsze odpowiadało prywatnym ambicjom i interesom niektórych prominentów klubowych. Szczególnie w okresie poprzedzającym zebrania sprawozdawczo-wyborcze w Okręgach i Walny Zjazd Delegatów, niektóre osoby podjęły zdecydowany atak na władze PZF, posługując się wyssanym z palca zarzutem o rzekomym rozwiązaniu klubów przez ZG PZF. Finał tej dyskusji doczekał się nawet publikacji¹⁾.

Aktualne podstawy formalne działania klubów

Krytyczna ocena działalności niektórych klubów zainteresowań na XII Walnym Zjeździe, a szczególnie pobieranie dodatkowych 30 zł składek członkowskich, zobowiązywała wybrany Zarząd Główny do uregulowania problemu zgodnie z życzeniem Zjazdu i literą Statutu PZF.

Plenum Zarządu Głównego podjęło uchwałę Nr 6/P1 z dnia 19. 02. 1978 r., która: — zwiększając rolę i uprawnienia Zarządów Okręgów właśnie im ostatecznie podporządkowuje kluby zainteresowań pod względem formalno-organizacyjnym, merytorycznym i finansowym;

— władzą zwierzchnią klubu jest Zarząd Okręgu, w którym siedzibę ma dany klub zainteresowań;

— do klubu mogą należeć członkowie PZF z całego kraju, a nawet zainteresowani filateliści z zagranicy;

— zarząd klubu jest zatwierdzany przez Zarząd Okręgu, w przypadku organizowania nowego klubu;

— Zarząd Okręgu nadaje klubowi regulamin działania, w którym określa dla klubu uprawnienia i obowiązki jego zarządu i członków;

— Zarząd Okręgu może rozwiązać klub lub odwołać jego zarząd w razie gdy jego działalność staje się sprzeczna ze Statutem i uchwałami władz Związku;

— członkowie zwolnieni są od opłat za przynależność do klubu.

Z upoważnienia Zarządu Głównego, Prezydium ZG dokonało interpretacji Uchwały 6/Pl, precyzując wiele kwestii szczegółowych²⁾.

Rola Zarządów Okręgów

Zarząd Główny, podporządkowując kluby zainteresowań Zarządom Okręgów i nadając im kompleks uprawnień organizacyjnych, merytorycznych i finansowych w tym zakresie, jednocześnie obciążył władze Okręgów odpowiedzialnością za ich działalność. Przekazując swoje uprawnienia, Zarząd Główny podkreślił tym samym, że właśnie Zarządy Okręgów lepiej znają zainteresowania Kół i członków określonymi tematami oraz to, że właśnie Okręgi właściwiej mogą się opiekować i udzielać pełniejszej pomocy klubom. Zarządy Okręgów trafnie mogą określić najbardziej ważne tematy w celu powołania klubów dla ogólnego upowszechniania i pogłębiania wiedzy filatelistycznej.

Upoważnienia Zarządów Okręgów i wiodąca ich rola w rozwoju klubów zainteresowań ma swój wyraz m.in. w nadawaniu regulaminu klubom zainteresowań, w których precyzuje się:

- podstawę powołania klubu i jego podporządkowanie Zarządowi Okręgu;
- główne cele działania oraz teren działania;
- strukturę organizacyjną klubu;
- obowiązki i uprawnienia klubu;
- zadania szczegółowe klubu;
- odpowiedzialność zarządu klubu przed Zarządem Okręgu;
- zakres pomocy udzielanej przez Zarząd Okręgu;
- obowiązek przestrzegania Statutu i uchwał władz Związku.

Dreńczący niektóre kluby problem składek jest określony jednoznacznie: za przynależność do klubu nie płaci się żadnych składek. Natomiast członkowie klubu mogą prywatnie wpłacać dowolną kwotę na cele klubowe, ściśle określone na zasadach dobrowolności, podobnie jak na inne cele społeczne, np. na budowę Zamku Królewskiego, pomoc powodzianom itp.

Jak już podkreślono, władzą zwierzchnią klubu zainteresowań jest Zarząd Okręgu, który ustala zasięg terytorialny działania klubu, jego środki finansowe, regulamin oraz występuje w imieniu klubu zainteresowań na zewnątrz, do władz naczelnych Związku.

Zakres autonomii klubów zainteresowań

Zgodnie z Uchwałą 6/Pl z 19. 02. 1978 r. oraz interpretacją uchwały ze strony Prezydium ZG PZF opublikowaną w „Filateliście” Nr 4/583/80, władzę zwierzchnią nad klubem zainteresowań posiada Zarząd Okręgu. Z tego uprawnienia wynikają konsekwencje dla zarządów klubów zainteresowań, które należy rozpatrywać według trzech sytuacji, a mianowicie:

1. W przypadku inicjatywy powołania nowego klubu zainteresowań Zarząd Okręgu powołuje działacza, którego upoważnia do zorganizowania klubu i mianuje go na przewodniczącego zarządu klubu. Mianowanie następuje w trybie odpowiedniej uchwały i daje uprawnienia formalne do wykonania zadania organizacyjnego. W taki sposób powstała większość klubów zainteresowań i znaczna ilość takich przewodniczących działa do dnia dzisiejszego mając poparcie członków.
2. W przypadku działania już istniejącego klubu, jego członkowie wybierają na okresowych zebraniach zarząd i jego przewodniczącego, który powinien być za-

twierdzony przez Zarząd Okręgu. Jest to forma mianowania przez władzę Zwierzchnią, jako wyraz woli poparcia i udzielania pomocy dla działalności klubu, zgodnej z celami i regulaminem klubu. Taki sposób regulowania ma na celu zachowanie wewnętrznej autonomii klubu, a jednocześnie znalezienie dla klubów stałego i wypróbowanego mecenasa oraz przybliżenie ich działalności jak najszerszemu ogółowi członków PZF.

3. Gdyby jednak członkowie klubu wybrali zarząd i przewodniczącego, których działalność była by sprzeczna z regulaminem klubu lub Statutem PZF, Zarząd Okręgu może odmówić jego zatwierdzenia, a tym samym swego poparcia i pomocy dla działalności klubu. Wyjściem jest żądanie od klubu wybrania nowych osób. Taka konieczność wystąpić może, bowiem Zarządy Okręgów odpowiadają za działalność klubów i na nich ciąży obowiązek finansowania niezbędnych potrzeb. W dotychczasowej praktyce życia wewnątrzklubowego sytuacje takie należały do wyjątkowo rzadkich. Obserwacja życia klubów zainteresowań i ich działalności dowodzi, że na ogół ich działacze mieli na uwadze dobro i rozwój filatelistyki, a tym samym i widoczne osiągnięcia. Natomiast tam, gdzie przeważała prywatna i wynaturzona ambicja, kluby nic nie wniosły do rozwoju filatelistyki, a często umierały śmiercią naturalną w bezwładzie organizacyjnym i fachowym.

Jakie są kluby zainteresowań?

Głównym miernikiem aktywności klubu jest jego merytoryczna i fachowa działalność oraz umiejętność poważnego zainteresowania tematyką klubu możliwie największej ilości członków PZF.

Ogólnie znana i doceniana przez władze PZF wszystkich szczebli jest działalność klubów: „Polonia”, „Maryniści”, „Dzień Znaczka”, „Znaczka czechosłowackiego”, „Zdrowie” (dawniej „Czerwony Krzyż”), „Militaria”, „Ruch robotniczy”, „Kopasyń”, „Filumeniści”, „Frankotyp”, „Olimpijczyk”, a ostatnio „Znaczka NRD”, „Gabriel” i „Kultura i Sztuka”. Szkoda, że od dłuższego czasu nie słyhać o działalności klubów „Warsawiana”, „Cracowiana”, „Esperanto”, „Silesiana”, „Copernicana”, „Na Żelaznym Szlaku”, „Bibliofil”, „Etnografia” i innych.

Praca w klubie, najczęściej obejmującym zasięgiem swojego działania cały kraj, nie jest łatwa. Również wiele problemów wylania się z udzielaniem fachowych porad, wymianą walorów do budowy zbiorów itp. Nie zdało egzaminu również organizowanie dorocznych zebrań klubów, których często jedynym celem było uzyskanie wydawnictw pocztowo-filatelistycznych i uruchomienie stoiska pocztowego. Także nie potwierdziła praktyka tendencji do wydawania własnych biuletynów, a jednocześnie pomijania łań biuletynów PZF i „Filatelisty”. Spowodowało to zawężenie obiegu informacji, często bardzo ciekawych, jedynie do wąskiego grona członków klubu, a tym samym nie było popularyzacji danej problematyki wśród szerokich rzesz członków PZF.

Poczynione wyżej zastrzeżenia nie umniejszają osiągnąć wielu klubów, które starały się wychodzić szerzej ze swoją tematyką oraz wzbogacać życie klubowe. Dla atrakcyjności przynależności do klubu zainteresowań duży wpływ natomiast może mieć tworzenie tzw. „banku walorów” składającego się z dubletów przekazywanych nawet odpłatnie przez poszczególnych członków do dalszej wymiany na wzór „zeszycikowej”. Taki „bank walorów” prowadzi zarząd klubu „Frankotyp” w Łodzi. Członkowie przesyłają do klubu swoje dublety, z których zarząd klubu tworzy pakiety i okresowo rozsyła je. Członek klubu, po otrzymaniu pakietu, wybiera interesujące go walory, a w ich miejsce dołącza własne dublety i odsyła je

do zarządu klubu. To tylko jeden z przykładów. Inne kluby stosują rozsyłanie list adresowych członków z podaniem szczegółowych zainteresowań z zachętą do nawiązania wymiany.

Kolejny problem to udział klubów zainteresowań w rozwoju wystawiennictwa filatelistycznego. Część klubów poważnie wpłynęła na podjęcie budowy nowych zbiorów oraz doskonalenie już istniejących. Wiele klubów to zagadnienie ma jednak nadal przed sobą. Również część klubów i ich członkowie poważnie angażowali się w organizację i bezpośrednią fizyczną pomoc w organizacji wielu wystaw filatelistycznych jak np. wystawy „Polska—CSRS”, „Czerwony Krzyż”, „Polonica”, marynistyczne i inne.

Z powyższego przeglądu otrzymujemy dość klarowną odpowiedź na pytanie: Jakie są kluby zainteresowań? Są w większości dobre i wpłynęły na ogół pozytywnie na rozwój polskiej filatelistyki, lecz nie wyczerpały w pełni swoich możliwości popularyzatorskich i szkoleniowo-instruktażowych. Trzeba też podkreślić, że niektóre zatrzymały się w swym rozwoju na określonym etapie i nie spełniły oczekiwań polskiej filatelistyki, próbując jednocześnie swoimi niepowodzeniami obarczyć władze PZF.

CO ROBIĆ DALEJ I W JAKIM KIERUNKU ROZWIJAC KLUBY ZAINTERESOWAŃ?

Badanie życia filatelistycznego wskazuje, że klubów zainteresowań jest zbyt mało, że wiele ważnych i ciekawych tematów w filatelistyce nie ma swoich naturalnych, fachowych opiekunów w postaci klubów zainteresowań. Na przykład w naszym Związku brak jest klubu „włókiennictwo”, zawodowy „Ruch Związkowy”, „Prasa”, „Kobieta”, „Dziecko”, „Środowisko naturalne człowieka”, „Chemia”, „Rolnictwo”, „Poczta”, „Lotnictwo”, „Górnictwo”, „Prawo”, „Erki”, „Całoski pocztowe”, oraz klubów znaczka Węgier, Rumunii, Bułgarii, Francji, Watykanu, Włoch i wielu innych o szerokim zasięgu ogólnym. To tylko niewielka próba propozycji, które mogą być w miarę szybko realizowane pod warunkiem, że Zarządy Okręgów znajdą filatelistów chętnych do podjęcia działalności organizacyjnej, działaczy o odpowiedniej wiedzy i zaangażowaniu.

W tym miejscu należy również podkreślić, że ponad 50% Okręgów nie powołało ani jednego klubu zainteresowań. Jest to problem szczególnie godny uwagi dla tych Okręgów. Przez powołanie klubów i opiekę nad nimi powinny one pomóc jednocześnie całej filatelistyce.

Kolejne zagadnienie, to bardzo pilna sprawa dalszego rozwijania działalności szkoleniowej, instruktażowej, publicystycznej i doskonalącej metodykę budowy zbiorów do ekspozycji w działających klubach zainteresowań. Tym zagadnieniom kluby zdecydowanie za mało poświęcały uwagi. Wysoka jakość szkoleń, odczytów, instruktaży, kierowana nie tylko do swoich członków, lecz przede wszystkim do Kół, wpłynie niewątpliwie na rangę i autorytet klubów zainteresowań. Wysoki poziom przygotowywanych publikacji na pewno znajdzie uznanie redakcji nowych czasopism i czytelników. Kluby muszą również wziąć pod uwagę fakt, że nasze najwybitniejsze zbiory powstały bez ich udziału. Powoływanie się natomiast na zasługę klubu, że zbiór jest wybitny dlatego, bo tematycznie zbiega się z zakresem danego klubu, zawsze stawia głoszących takie stwierdzenia w dwuznacznej sytuacji.

Zarządy Okręgów nie powinny tracić z pola widzenia klubów niegdyś aktywnych, o ciekawej tematyce, które ostatnio są niewidoczne. Trzeba koniecznie przeanalizować takie przypadki, ustalić przyczyny oraz udzielić niezbędnej pomocy orga-

nizacyjnej, fachowej i finansowej, byśmy mogli powiedzieć, że dla dobra filatelistyki przywróciliśmy tym klubom pełny blask ich zasług i dalszego działania. Należy poprostu rozpropagować ponownie wśród członków PZF dany temat i pomóc im się zorganizować.

Udzielając odpowiedzi na pytanie: Co robić dalej i w jakim kierunku rozwijać kluby zainteresowań?, oprócz wyżej wskazanych rozwiązań należy unikać działań pozornych, efekciarskich i kastowych. Tylko konsekwentne popieranie rzetelnej i dobrej roboty filatelistycznej w klubach zainteresowań, przyniesie efekty nie tylko na dzień dzisiejszy, lecz i na dalsze lata. Ta dobra i rzetelna praca musi być realizowana w różnym stopniu wśród aktywu klubów zainteresowań i wśród aktywu Zarządów Okręgów, mających poczucie obowiązku społecznego i odpowiedzialności za jakościowy rozwój filatelistyki w naszym kraju.

LITERATURA:

1. H. Białek — O dalszy rozwój klubów zainteresowań. „Filatelista” Nr 21/618/1981 s. 548—549, a także wywiad z J. Malikiem: Zlikwidowano je czy nie? „Filatelista” Nr 21/618/1981 s. 545—547.
2. Prezydium ZG PZF: Interpretacja uchwały Plenum ZG PZF w sprawie klubów zainteresowań. „Filatelista” Nr 4/583/1981 s. 111, a także Prezydium ZG PZF: „Jeszcze raz o klubach zainteresowań. „Filatelista” Nr 8/605/1981 s. 219—220.

STEFAN FALKOWSKI

„CZARNODRUKI”

Referat wygłoszony w czasie narady Komisji Naukowo-Badawczej
Okręgu Bydgoskiego PZF
w dniu 16.03.1982 r.

Szanowni Koledzy!

Wszyscy dobrze wiemy ile niezadowolenia i krytyki wśród członków PZF wywołały tak zwane „czarnodruki” znaczków pocztowych. Korzystam więc z okazji spotkania, aby poruszyć ten temat. Dodaję iż chodzi tu o mój osobisty pogląd, a samo wypracowanie jednolitego poglądu pozostawiam Komisjom Naukowo-Badawczym, wspólnie z Komisją Naukowo-Badawczą ZG PZF.

Pozwólcie, iż na wstępie przytoczę kilka danych o historii pojawienia się „czarnodruków”, gdyż to pomoże nam lepiej zapoznać się z tym zagadnieniem.

„Czarnodruki” znaczków pocztowych pojawiły się bodaj po raz pierwszy w roku 1946 w Austrii w nakładach około 500 sztuk dla celów wyłącznie reklamowo-prasowych. Od 1953 r. Austria (poczta austriacka) rozsyła około 3000 sztuk „czarnodruków” każdego wydania znaczka, głównie dla celów reklamowo-prasowych. Z okazji Międzynarodowej Wystawy Filatelistycznej, która odbyła się w 1981 r. w Wiedniu (WIPA-81) poczta austriacka wydała „czarnodruk” bloczku wystawowego jako szczególny upominek dla wybranych osobistości. Obecnie poczta RFN dodaje do całorocznego zestawu znaczków roku 1981 specjalny „dar” w postaci „czarnodruku” znaczka. Nie będę tu wspominał o „czarnodrukach”, które się u nas ukazały, ponieważ nie wszystkie spełniają kryteria „czarnodruków”, ale o tym szczegółowo będzie jeszcze mowa. Z reguły „czarnodruki” ukazują się jeszcze przed ukazaniem się samych znaczków i jest to zrozumiałe. Służą one celom reklamowo-prasowym. Niemniej „czarnodruki” wzbudziły duże zainteresowanie wśród filatelistów i dlatego wydaje mi się słuszne, aby tę sprawę wyjaśnić pod względem filatelistycznym, szczególnie czy „czarnodruk” może stanowić walor filatelistyczny.

Należy więc odpowiedzieć na pytanie, co to jest „czarnodruk” i jakim kryteriom

filatelistycznym powinien odpowiadać, aby mógł być zaliczony do walorów filatelistycznych.

Pytanie to jest tylko z pozoru trudne, ale tylko trudne sprawy są godne uwagi.

Odpowiadając na pytanie, co to jest „czarnodruk znaku pocztowego”, oprzeć się musimy na kryteriach, którym w zasadzie odpowiadać muszą wszelkie walory filatelistyczne!

Podstawowymi kryteriami są więc następujące reguły:

— do walorów filatelistycznych kwalifikujemy wszelkiego rodzaju znaki pocztowe;

— znaki pocztowe wydaje i wprowadza do obiegu pocztowego instytucja ustawowo uprawniona do ich emitowania;

— poza tym nikt nie posiada ustawowej legitymacji do wydawania znaków pocztowych;

— wreszcie, filatelistyka to kolekcjonerstwo znaków pocztowych.

Możemy więc przyjąć jako zasadę niesporną, iż walorem filatelistycznym jest znak pocztowy wydany przez ustawowo do tego uprawnioną instytucję.

Z tego wynika, iż „czarnodruk znaku pocztowego”, aby stał się walorem filatelistycznym, musi być wydany przez instytucję mającą uprawnienia emitowania znaków pocztowych.

To stanowi pierwszy, warunek kwalifikacji „czarnodruku znaku pocztowego” jako waloru filatelistycznego.

Natomiast dalszego, zasadniczego wyjaśnienia wymaga jeszcze sprawa, jakie kryteria powinien spełniać „czarnodruk znaku pocztowego” aby stał się walorem filatelistycznym? Lapidarnie mówiąc, odpowiedzi poszukać możemy w samym określeniu „czarnodruk”, a więc powinna to być odbitka oryginalnej kliszy (formy drukarskiej) w kolorze czarnym, wykonana tą samą techniką drukarską, jaką wykonano ów znak pocztowy. Natomiast w przypadku sporządzenia „czarnodruku” inną techniką drukarską nie był by to oryginalny „czarnodruk” nawet, gdyby do tego celu posłużono się oryginalną kliszą lub formą drukarską. W tym przypadku byłaby to zwyczajna „reprodukcja”, która jako taka nie może być uważana za pełnowartościowy walor filatelistyczny. Takie reprodukcje spotykamy zresztą w różnych wydawnictwach i katalogach i te również nie mogą być uważane za „czarnodruki” lub kolorowe „nowodruki”.

Poszukując odpowiedzi na drugie pytanie, jakim kryterium filatelistycznym powinien odpowiadać „czarnodruk znaku pocztowego” aby mógł być zakwalifikowany do walorów filatelistycznych, musimy przyjąć jako **bezwzględnie wiążącą** następującą zasadę:

— „czarnodruk znaku pocztowego” musi być wydany przez instytucję uprawnioną do emitowania znaków pocztowych;

— „czarnodruk znaku pocztowego” musi być odbitką w kolorze czarnym z oryginalnej kliszy lub formy drukarskiej, wykonanej tą samą techniką drukarską, którą wykonano dany znak pocztowy.

Zatem, jeśli „czarnodruk” tych warunków nie spełnia, jest zwykłą „reprodukcją” bez waloru filatelistycznego.

Idąc dalej po tej samej linii rozumowania można uznać, iż „czarnodruk” jest po prostu swego rodzaju „nowodrukiem” w kolorze czarnym, przeznaczonym dla określonych celów i powinien spełniać kryteria „nowodruku”.

Wydaje mi się, iż pod tym aspektem należy rozważyć wszelkie dotychczas u nas wydane „czarnodruki” (a nawet „nowodruki”), bowiem ich znakomita większość nie spełnia kryteriów waloru filatelistycznego.

Koledzy! To jest mój osobisty pogląd, ale *errare humanum est*, proszę więc o ustosunkowanie się do zaprezentowanego tu poglądu i krytyczne rozważenie sprawy. Pomoże to wypracować ostateczną regułę odnoszącą się do „czarnodruku znaku pocztowego” jako waloru filatelistycznego. Dziękuję za uwagę.

LUCJAN ADAMCZYK

WYSTAWIENICTWO PZF W 1981 ROKU

Wystawiennictwo filatelistyczne krajowe i udział PZF w wystawach zagranicznych przebiegał zgodnie z planem centralnym wystaw i imprez *).

Plan wystaw ustawiony był tak, aby przedstawić szeroki wachlarz zbiorów z jednej dziedziny, czy działu zbieractwa. Celem takiego ustawienia było: na bazie dotychczasowych zbiorów pobudzenie inicjatywy budowy nowych zbiorów oraz ocena zbiorów w oparciu o szerszy materiał porównawczy, jak również stworzenie równych szans ekspozycji zbiorów z różnych dziedzin zbieractwa na wystawach wyższego szczebla.

Były to wystawy:

- Kultura i Sztuka w Inowrocławiu, Okręg Bydgoszcz,
- Flora, fauna, ochrona środowiska we Wrocławiu,
- Militaria w Tarnowie,
- Maximafilia w Krakowie,
- Tematyka społeczno-polityczna w Opolu,
- Twórcy literatury polskiej, młodzieżowa w Białymstoku,
- Młodzieżowa — ogólna dla młodzieży zrzeszonej w kołach PZF przy świetlicach i domach kultury spółdzielczości mieszkaniowej.

Ponadto dwie wystawy ogólne bilateralne:

- PRL—CSRS w Kłodzku, Okręg Wałbrzych,
- PRL—ZSRR w Warszawie.

Dużym zainteresowaniem cieszyła się międzynarodowa wystawa kart maximafilii „Euromax 81” w Krakowie. Zgromadziła ona 47 zbiorów i 6 pozycji literatury z krajów europejskich, a między innymi: Belgii, Bułgarii, Francji, Grecji, Luksemburga, Rumunii, Szwajcarii, Węgry i Włoch.

O sukcesie świadczy chociażby to, że wiele krajów postanowiło w najbliższych latach zorganizować podobne wystawy. I tak np. w roku bieżącym wystawę maximafilii organizują Luksemburg i Węgry, na które zaprosili naszych wystawców.

Na wystawie można było się przekonać o pięknie i swoistym uroku zbiorów kart maksimum, o dużych możliwościach tematycznych i ekspozycyjnych tych walorów, jak również porównać osiągnięcia międzynarodowej filatelistyki w tej dziedzinie z naszym polskim dorobkiem. Jednym z celów wystawy, który został osiągnięty, było spopularyzowanie tego oryginalnego działu kolekcjonerstwa oraz wskazanie na istnienie możliwości tworzenia pięknych polskich walorów filatelistycznych, które mogą nie tylko wzbogacić zbiory, ale także stanowić zbiory samodzielne.

Wysoką rangę miały międzynarodowe wystawy bilateralne, organizowane w ramach podpisanych umów kulturalnych między związkami filatelistycznymi. Wystawa „PRL—CSRS” organizowana w ramach obchodów 1000-lecia Kłodzka zgromadziła 69 zbiorów z Polski i Czechosłowacji.

Na wystawie „PRL—ZSRR” w Warszawie, w pięknych salach Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej zgromadzono również 69 zbiorów z Polski i Związku

*) „Filatelista” Nr 3/600/1981 r. str. 74

Radzieckiego. Na szczególną uwagę zasługiwały tu zbiory, które uzyskały złote medale, a między innymi:

- „Historia poczty Torunia” — Józefa Zielińskiego,
- „Levanty” — Józefa Hoffmana z CSRS,
- „Rosja i terytoria” Wiesława Lewickiego,
- „Poczta polowa 1942—1945” — J. S. Lurie z ZSRR.

Wystawy te organizowane były w ciężkim dla naszego kraju okresie, w skomplikowanych warunkach społecznych i politycznych. Osiągnięte rezultaty potwierdzają przyjęte i realizowane przez nasz Związek hasła „Filatelistyka zbliża narody” i „Filatelistyka dla pokoju”.

W krzewieniu i umacnianiu przyjaźni między narodami cenne są różne formy współpracy, które wynikają z osobistych zainteresowań obywateli.

Na wystawach, poza ekspozycjami wynikającymi ze wspólnych zainteresowań hobbystycznych, przedstawiono dokumentację wielu dziedzin życia politycznego, społecznego, gospodarczego, kultury, historii i tradycji narodu.

W wyniku spotkań związanych z organizacją wystawy „PRL—ZSRR” reaktywował swą działalność klub zainteresowań Znaczka Radzieckiego w Warszawie.

Organizatorzy wystaw specjalistycznych z jednej dziedziny zbieractwa realizowali z powodzeniem postawione zadania zgromadzenia na tych wystawach w zasadzie wszystkich najlepszych zbiorów omawianego zakresu. I tak dla przykładu:

— Kultura i Sztuka w Inowrocławiu — ekspozycowano 68 zbiorów, które uzyskały: 1 medal złoty, 6 pozłacanych, 7 srebrnych, 15 posrebrzanych, 11 brązowych i 12 dyplomów uznania;

— Flora, fauna, ochrona środowiska we Wrocławiu — ekspozycowano 59 zbiorów, które uzyskały: 3 medale złote, 4 pozłacane, 9 srebrnych, 13 posrebrzanych, 12 brązowych i 2 dyplomy uznania;

— Militaria w Tarnowie — ekspozycowano 52 zbiory.

Z dotychczasowej praktyki wynika, że wystawy tego typu zdały egzamin. Należy jednak zwrócić uwagę na nie zawsze właściwą klasyfikację i dokumentację zbiorów zgłoszonych przez Okręgowe Komisje Wystaw. Z tego powodu niejednokrotnie zachodziła konieczność dokonania przesunięć ilości zbiorów z jednej klasy do innej lub nawet wyłączenia zbiorów z oceny. Nie wszystkie zespoły sądów konkursowych zwracały na to uwagę. I tak na wystawie „Flora, fauna, ochrona środowiska” złote medale otrzymały zbiory, które powinny być ekspozycowane w klasie pozakonkursowej. Dotyczy to zbiorów: Osiągnięcia kosmiczne ZSRR, Obozy zagłady, Wczoraj i dziś lotnictwa. Na wystawie zaś „Militaria” złoty medal otrzymał zbiór generalny Litwa środkowa.

Z okazji 70-lecia Harcerstwa Polskiego w Warszawie i Krakowie zorganizowano wystawy zbiorów o tematyce harcerskiej, na których ekspozycowano 54 zbiory dorosłych i młodzieżowe.

Niezależnie od wystaw organizowanych w kraju, członkowie PZF uczestniczyli w wielu wystawach światowych i międzynarodowych, wśród nich:

- „LURABA 81” — Szwajcaria, Lucerna — 7 zbiorów,
- „WIPA 81” — Austria, Wiedeń — 9 zbiorów,
- „PHILATOKYO 81” Japonia, Tokio — 2 zbiory,
- „SOCPHILEX 81” — CSRS, Bratysława — 11 zbiorów,
- „MILITARIA 81” — NRD, Berlin — 6 zbiorów,
- „ŁOWIECTWO 81” Bułgaria, Płowdiw — 6 zbiorów,
- „AGROFILJA 81” — Bułgaria, Silistra — 5 zbiorów,
- „TECHNIKA DAWNIEJ I DZIŚ” — RFN — 3 zbiory.

PLAN CENTRALNY WYSTAW PZF W 1982 ROKU

W warunkach stanu wojennego i trudnej sytuacji gospodarczej kraju, plan wystaw PZF ulega stałej weryfikacji i znacznym ograniczeniom. Dotyczy to zwłaszcza planowanego udziału polskich filatelistów w wystawach zagranicznych.

Filatelistycznej działalności nie można jednak rozpatrywać w oderwaniu od ważnych wydarzeń i rocznic. Dlatego na plan pierwszy wybija się cykl wystaw organizowanych w całym kraju zgodnie z programem ZG PZF, a poświęconym 100-leciu Polskiego Ruchu Robotniczego.

Duże wystawy o zasięgu krajowym przygotowują Okręgi PZF w Łodzi, Warszawie, Wrocławiu i Krakowie. Prócz dużych wystaw, przygotowywane są wystawy w zakładach pracy, szkołach, ośrodkach kultury. Często osobne ekspozycje poświęcone są bohaterowi zakładu lub szkoły noszących imię polskich rewolucjonistów, jak np.: L. Waryńskiego, J. Marchlewskiego, R. Luksemburg, F. Dzierżyńskiego, K. Świerczewskiego.

W roku bieżącym obchodzić będziemy 50 rocznicę zwycięstwa polskich pilotów w Challenge. Z tej okazji planowana jest międzynarodowa wystawa filatelistyczna „AEROFILIA 82” w Dęblinie, Okręgu PZF w Lublinie. Dużą wagę przywiązuje do pierwszej dwustronnej wystawy „PRL—RFN” w Bremie, która to wystawa stworzy okazję do zaprezentowania polskiej filatelistyki w RFN.

Zbiory naszych wystawców będą też eksponowane na wystawach światowych pod patronatem FIP oraz na wystawach międzynarodowych.

Oto pełny zestaw wystaw ujętych w planie centralnym PZF na 1982 rok.

I. Wystawy kwalifikowane (konkursowe) o zasięgu krajowym:

1. „100 lat Polskiego Ruchu Robotniczego”, stopnia II, 08—09. 1982 r. z udziałem wystawców z KDL, organizator: Zarząd Okręgu PZF w Warszawie, Wrocławiu i Krakowie.
2. „Bielsko-Biała 82”, stopnia III, 9—17. 10. 1982 r., zbiory generalne w układzie chronologicznym, badawcze i specjalizowane. Organizator: Zarząd Okręgu PZF Bielsko-Biała, współpraca: Komisja Filatelistyki Tradycyjnej ZG PZF.
3. „Polonica 82”, stopnia II, 13—24. 07. 1982 r. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Koszalinie, współpraca: Koło PZF „Polonica”.
4. „Aerofilia 82”, stopnia III, 21—29. 08. 1982 r. z okazji 50-lecia zwycięstwa w Challenge, z udziałem wystawców z KDL i KK. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Lublinie, współpraca: Komisja Aerofilatelistyki ZG PZF. Zaproszono po 1 jurorze z CSRS, ZSRR, NRD.
5. „Transfila 82”, stopnia III, 18—26. 09. 1982 r. Transport i komunikacja z wyłączeniem zbiorów lotniczych. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Warszawie.
6. „Katowice 82”, stopnia II, 30. 07—8. 08. 1982 r. Wystawa ogólna z okazji 50-ej rocznicy założenia Śląskiego Stowarzyszenia Filatelistów. Zbiory zaproszone przez organizatorów. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Katowicach.
7. „Ruch Filatelistyczny”, stopnia III, 23—31. 10. 1982 r. Wystawy i imprezy filatelistyczne, Dzień Znaczka, Tydzień Pisania Listów, Dzień Łącznościowca itp. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Olsztynie.

II. Wystawy bilateralne w kraju:

1. „Kraków — Baku”, stopnia III, 8—18. 05. 1982 r. Po 15 różnych zbiorów z Krakowa i Baku. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Krakowie.
2. „Polska — Bułgaria”, stopnia II, 9—17. 10. 1982 r. Po 25 zbiorów różnych z Polski i Bułgarii. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Lublinie.
3. „PRL — NRD”, stopnia II, 5—12. 09. 1982 r. Po 25 zbiorów różnych z Polski i NRD. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Zielonej Górze.
4. „Białystok — Wilno”, stopnia III, 17—24. 10. 1982 r. 65-ta rocznica Rewolucji Październikowej a Ruch Robotniczy w Polsce. Po 25 zbiorów z Białegostoku i Wilna. Organizator: Zarząd Okręgu PZF w Białymstoku.

III. Wystawy niekwalifikowane (propagandowe):

Zbiory zaproszone z całego kraju o tematyce odpowiadającej scenariuszowi wystawy.

1. 100-lecie Polskiego Ruchu Robotniczego,
2. 40-lecie powstania PPR,
3. 30-lecie uchwalenia Konstytucji PRL,
4. 65-lecie Rewolucji Październikowej,
5. 100-na rocznica śmierci Ignacego Łukasiewicza,
6. 100-na rocznica urodzin Karola Szymanowskiego,
7. 600-lecie Jasnej Góry w Częstochowie.

IV. Udział PZF w wystawach zagranicznych

1. MWF „Socphilex 82”. Bułgaria, Tyrnowo, 8—15. 05. 1982 r. z okazji 110-jej rocznicy urodzin Dymitrowa. Udział 15 zbiorów.
2. MWF „Socphilex 82”. CSRS, Naramowice, 4—12. 09. 1982 r. Historia poczty i całostek. Udział 7—10 zbiorów, komisarz Z. Cieślowski.
3. MWF „60-lecie Pionierów im. Lenina”. ZSRR, Talin, 15—27. 05. 1982 r. Udział 3 zbiorów młodzieżowych.
4. SWF „Canada 82” pod patronatem FIP. Kanada, Toronto, 20—24. 05. 1982 r. Udział 6 zbiorów młodzieżowych. Komisarz M. Andruszczyszyn.
5. SWF „Philexfrance 82” pod patronatem FIP. Francja, Paryż, 11—24. 06. 1982 r. Udział 8 zbiorów filatelistów dorosłych i 3 młodzieżowych. Komisarz A. Kurezyński.
6. MWF „San Marino 82” pod auspicjami FIP. Republika San Marino, 1—5. 09. 1982 r. Udział 10 zbiorów.
7. MWF „RFN — PRL”, RFN, Brema, 9—12. 09. 1982 r. Udział 40—50 zbiorów filatelistów dorosłych i młodzieżowych. Komisarz J. Witkowski.
8. MWF „Philema 82”. Włochy, Cinisello Balsamo, 1—3. 10. 1982 r. Klasa ogólna, muzyka, skauting. Udział 10 zbiorów tematycznych.
9. MWF „60 lat ZSRR”. ZSRR, Moskwa, 10—18. 11. 1982 r. Udział 3 zbiorów filatelistów dorosłych.
10. SWF „Belgica 82” pod patronatem FIP. Belgia, Bruksela, 11—19. 12. 1982 r. Udział 12 zbiorów filatelistów dorosłych. Komisarz L. Adamczyk.
11. SWF „Milano 82” pod patronatem FIP. Włochy, Mediolan, 3—9. 11. 1982 r. Literatura filatelistyczna. Udział 10—15 pozycji literatury. Komisarz A. Kozłowski.
12. MWF „Luksemburg — Kraków”. Maximafilia 82, Luksemburg, 2—6. 09. 1982 r. Udział 10 zbiorów kart maximafilia. Zaproszony 1 juror i 2 przedstawicieli Związku. Komisarz J. Bąkowski.
13. MWF „Agrofilia 82”. Węgry, Gödöllő, 24. 09.—3. 10. 1982 r. Udział 3—5 zbiorów.
14. MWF „Młodzieżowa”. NRD, Schwerin, 16—25. 07. 1982 r. Udział 2—3 zbiorów młodzieżowych.

V. Imprezy i spotkania

1. Międzynarodowy obóz młodzieży. Bułgaria, Berkowice, 17. 07. — 2. 08. 1982 r. Koordynator: Komisja Młodzieżowa ZG PZF.
2. 51 Kongres FIP. Francja, Paryż, 11—24. 06. 1982 r. W ramach SWF „Philexfrance 82”. Udział 2 delegatów.
3. Narada sekretarzy związków filatelistycznych. KDL. Bułgaria, Plewen, 27—28. 03. 1982 r. ZSRR, Moskwa, listopad 1982.
4. Narada przedstawicieli związków filatelistycznych KDL. Bułgaria, Wielkie Tyrnowo, 9. 05. 1982 r. w ramach MWF „Socphilex 82”. Udział 1 juror i 2 przedstawicieli Związku i redaktor „Filatelisty”.

Z prac Prezydium Zarządu Głównego PZF

POSIEDZENIE ODBYTE DNIA 7.02.1982 R.

Uczestników posiedzenia powitał Prezes ZG PZF Henryk Białek. Z uwagi na pierwsze posiedzenie plenarne Prezydium ZG PZF w XIII kadencji, życzył wszystkim pomyślnej i miłej współpracy. Zaznaczył, że posiedzenie odbywa się w sytuacji niecodziennej, złożonej i dlatego też program posiedzenia ma charakter wybitnie roboczy. Przypomnił, że zgodnie z decyzją XIII Walnego Zjazdu Delegatów PZF, w połowie kadencji spotykamy się z Delegatami i składamy sprawozdanie z realizacji Uchwały XIII Zjazdu. Realizacja Uchwały jest głównym zadaniem, które będziemy się starać wykonać możliwie najlepiej.

* * *

W okresie od rozpoczęcia XIII kadencji, tj. od dnia 22. 11. 1981 roku do dnia 6. 02. 1982 roku odbyło się 7 spotkań roboczych Prezydium ZG, w których uczestniczyli przewodniczący (przedstawiciele) zainteresowanych komisji problemowych ZG PZF. Problematyka posiedzeń została ujęta w protokołach, w miarę możliwości na bieżąco przesyłanych wszystkim członkom Prezydium ZG.

Prezydium omówiło problemy związane z opracowaniem Statutu PZF, jak też Uchwały XIII Walnego Zjazdu Delegatów PZF. Powołane w tym celu na XIII Zjeździe komisje nie przedłożyły pełnych, ostatecznych tekstów wymienionych dokumentów. W związku z tym postanowiono:

- odnośnie Statutu — zaapelować do członka ZG PZF kol. Z. Kałamagi — Przewodniczącego Komisji Statutowej XIII Zjazdu o możliwie szybkie opracowanie i przedłożenie materiałów będących przedmiotem działania wymienionej Komisji;
- odnośnie Uchwały XIII Zjazdu — upoważnić jednego z członków Prezydium ZG PZF by w oparciu o materiały zjazdowe sformułował pełny tekst uchwały, który następnie zostanie przesłany wszystkim członkom Komisji Uchwał i Wniosków XIII Walnego Zjazdu Delegatów PZF celem wypowiedzenia się i akceptacji. Po zebraniu w tej formie uzgodnionych materiałów, Uchwała XIII Zjazdu Delegatów PZF zostanie opublikowana w Biuletynie Informacyjnym PZF.

Bazując na stwierdzeniach zawartych w treści protokołów z posiedzeń roboczych, Prezydium ZG PZF w pełni zaakceptowało i poparło ustalenia dotyczące zebrania materiałów do zaległych numerów Biuletynu Informacyjnego PZF (za lata 1980—1981). Mimo poważnego opóźnienia uznano za celowe wydanie zaległych numerów tego pisma, aby zachować materiał dokumentacyjny dla przyszłych władz Związku i historii PZF.

Omawiając problematykę związaną z działalnością komisji problemowych ZG PZF, Prezydium postanowiło przedłożyć pod obrady Plenum ZG PZF propozycje dotyczące powiązania komisji i zatwierdzenia ich przewodniczących. Niemniej, celem zapewnienia ciągłości działania w realizacji zamierzeń Związku, upoważniono członków Prezydium ZG z terenu Warszawy do powiadomienia zainteresowanych osób

aby kontynuowały swoją działalność bądź przystąpiły do prac zabezpieczających prawidłowy rozwój i funkcjonowanie nowych komisji.

Prezes poinformował o decyzji Ministra Łączności, wyrażającej zgodę na wydawanie całostek pocztowych (Cp) „Wielcy filateliści”. Sprawa zostanie przedłożona do rozpatrzenia na najbliższym Plenum ZG PZF.

Do negatywnych zjawisk, powtarzających się niestety, należy zaliczyć nie nadsyłanie przez Zarządy Okręgów kompletnych materiałów dotyczących spraw finansowych. Szczególnie chodzi o sprawozdania roczne. Konsekwencją tego jest fakt, że nie byliśmy w stanie złożyć w terminie do Ministra Łączności (i innych organów) zbiorczych sprawozdań za 1981 rok.

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 1/XIII/82/Pr z dnia 7.02.1982 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia podjęte w okresie od 3 grudnia 1981 r. do dnia 4 lutego 1982 r.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. Przyjęcie do Koła PZF „Polonia” następujących członków nadzwyczajnych:
 - Toshiyuki Kato, Japonia nr ewid. 221
 - Hitoshi Shinagawa, Japonia nr ewid. 222
2. Akceptację pełnienia społecznej funkcji „Rzecznika prasowego ZG PZF” przez kol. Jerzego Klimę.
3. Powołanie komisji inwentaryzacyjnej w biurze ZG PZF.
4. Akceptację rozdzielnika czarnodruków „XIII Zjazd PZF” na ogólną ilość 224 tys. sztuk. Z ilości tej dla Okręgów przydziela się 220 tys. sztuk (przy tym uwzględniono proporcjonalnie liczbę członków i uczestników wg stanu na 30.06.1981).
5. Zatwierdzenie materiałów dla Ministerstwa Łączności, a dotyczących planu na 1982 rok w zakresie współpracy:
 - z Międzynarodową Federacją Filatelistyki (FIP);
 - dwustronnej ze związkami filatelistycznymi krajów socjalistycznych i kapitalistycznych.
6. Włączenie się do społecznej ogólnopolskiej powszechnej akcji pomocy dla powodzian. Przekazanie z funduszy ZG PZF 15 000 zł na rzecz powodzian.
7. Wystąpienie z pisemnym wnioskiem do Ministra Łączności o wydanie znaczka pocztowego z dopłatą lub dokonania nadruku dopłaty na znaczku z emisji będącej w obiegu, przeznaczonej w całości na rzecz powodzian.
8. Zatwierdzenie materiałów dla Ministra Łączności, a dotyczących sprawozdawczości za 1981 rok w zakresie współpracy:
 - w ramach Międzynarodowej Federacji Filatelistyki (FIP),
 - dwustronnej ze związkami filatelistycznymi państw socjalistycznych i kapitalistycznych.
9. Zlecenie (zawarcie umowy-zlecenia) napisania wstępu i przygotowania do druku pracy kol. L. Tetera pt. „Poczta polowa w Ludowym Wojsku Polskim 1943—1945”.
10. Zlecenie (zawarcie umowy-zlecenia) dokonania recenzji pracy kol. St. Świerada pt. „Społeczno-kulturalne funkcje polskiej prasy filatelistycznej w świetle publikacji czasopisma IKAROS 1926—1939”.
11. Zatwierdzenie „Planu centralnego wystaw i imprez PZF w 1982 roku”.
12. Zatwierdzenie udziału PZF w MWF „Belgica 82”.
13. Wystąpienie (na piśmie) do Głównego Urzędu Cenzury w sprawie umożliwienia, w ramach wymiany walorów filatelistycznych wysyłanych przez członków Związku do swoich zagranicznych korespondentów, dokonywania wysyłki przesyłek filatelistycznych bez narażania na ewentualne uszkodzenia mechaniczne.

14. Akceptację rozdzielnika na katalogi zagraniczne.
15. Postanowienie odnoszące się do wszystkich Zarządów Okręgów PZF, a dotyczące terminu nadsyłania wniosków o nadanie złotych i srebrnych Odznak Honorowych PZF.

Uchwała Nr 2/XIII/82/Pr z dnia 7.02.1982 r. w sprawie zasad pracy komisji problemowych ZG PZF.

Wychodząc z założenia, że komisje ZG PZF są podstawowymi ogniwami wnioskującymi, roboczymi i opiniodawczymi w pracy ZG PZF, Prezydium ZG postanawia:

1. Komisje ZG PZF działają w oparciu o ustalone i zatwierdzone regulaminy, plany pracy i:
 - wykonują prace zlecone przez Zarząd Główny i Prezydium ZG; przekazywane bezpośrednio bądź za pośrednictwem biura ZG,
 - opracowują na piśmie opinie i wnioski w sprawach zleczonych, jak również przedkładają na piśmie wnioski własne do rozpatrzenia przez Prezydium ZG i składają je w sekretariacie biura ZG;
 - inicjują prace własne i przedkładają wnioski w ramach ustalonych regulaminem;
 - odpowiadają na pisma, prowadzą korespondencję we własnym zakresie w sprawach bezpośrednio dotyczących zadań komisji, nie wymagających decyzji Prezydium — wyłącznie z ogniwami w ramach Związku.
2. Dla wykonania zadań komisje korzystają z pomocy i usług biura ZG.
3. Członkowie komisji ZG mogą brać udział w roboczych posiedzeniach Prezydium tylko dla przedłożenia pilnych bieżących spraw lub na zaproszenie (w celu złożenia informacji o pracach komisji).
4. Komisje ZG składają w okresach półrocznych (30.06 i 31.12) w sekretariacie biura ZG sprawozdania na piśmie o realizacji prac za okres ubiegły oraz prac prowadzonych bieżąco.

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF PODJĘTE DNIA 7.02.1982 R.

1. Plenum Prezydium ZG PZF postanowiło przyznać i wydać z rezerwy ZG PZF po jednym komplecie nowodruków pierwszej serii PRL, niżej wymienionym osobom:

— kol. Stanisławowi Żółkiewskiemu	— Członkowi Honorowemu PZF
— kol. Aleksandrowi Wojno	— Członkowi Honorowemu PZF
— kol. Marianowi Kościelniakowi	— Członkowi Honorowemu PZF
— kol. Piotrowi Zarembie	— Członkowi Honorowemu PZF
— kol. Grzegorzowi Fronckiewiczowi	— Członkowi GKR ub. kadencji.

Wyżej wymienieni z różnych powodów (przeważnie zdrowotnych) nie wzięli udziału w obradach XIII Walnego Zjazdu Delegatów PZF.

2. Na wniosek Zarządu Okręgu w Gdańsku, poparty przez Komisję Młodzieżową ZG PZF, postanowiono zrezygnować w 1982 roku z organizacji finału XX Ogólnopolskiego Konkursu Filatelistycznego „Polscy mistrzowie pędzla i dłuta”. Jednocześnie zobowiązano Komisję Młodzieżową ZG PZF do przygotowania propozycji zastępczych, uwzględniających zakończenie konkursu na szczeblu Okręgu.
3. Postanowiono przypomnieć kolegom członkom ZG, a jednocześnie prezesom Zarządów Okręgów o podjętej uchwale nr 80/Pl (w XII kadencji), dotyczącej udziału i kierunków działania PZF w obchodach Stulecia Polskiego Ruchu Robotniczego.

4. Z uwagi na liczne usterki stwierdzone w składanych przez Okręgi sprawozdaniach finansowych, zobowiązano skarbnika ZG do zwołania narady skarbników i głównych księgowych Okręgów, w celu poinformowania o zasadach prawidłowego sporządzania sprawozdawczości finansowej i omówienia zachodzących zmian w przepisach finansowych.
5. Postanowiono wystąpić na piśmie do Ministra Łączności w sprawie dofinansowania Związku w 1982 roku w kwocie 5 milionów zł z sum uzyskanych z dopłat do znaczka.
6. Upoważniono członków Prezydium ZG PZF z terenu Warszawy do podejmowania w imieniu Plenum Prezydium decyzji we wszystkich bieżących sprawach, rozpatrywanych na posiedzeniach roboczych Prezydium ZG PZF.

POSIEDZENIE ODBYTE DNIA 28.03.1982 R.

W okresie pomiędzy posiedzeniami plenarnymi Prezydium ZG PZF, tj. od dnia 8.02. do dnia 27.03.1982 r., odbyło się 7 posiedzeń roboczych Prezydium z udziałem przewodniczących (przedstawicieli), zainteresowanych komisji problemowych ZG PZF. Omawiając miniony okres, prezes ZG PZF kol. Henryk Białek stwierdził, że wszystkie poczynania Prezydium znajdują odbicie w treści protokołów, przekazywanych na bieżąco wszystkim członkom Prezydium ZG PZF. Tym niemniej, jak podkreślił, poza tymi sprawami rozpatrzono kilkadziesiąt spraw jednostkowych, nie mających większego wpływu na całość polityki Związku (listy, pisma z Kół z pominięciem ogniw okręgowych itp.). Z ważniejszych spraw ubiegłego okresu, to: rozmowy w Ministerstwie Łączności dotyczące rozważenia propozycji by jedno wydanie (emisja) znaczka w roku kalendarzowym było w nakładzie ograniczonym, lecz zabezpieczającym przynajmniej po jednym egzemplarzu wszystkich członków i uczestników PZF; rozmowy w sprawie ewentualnego zwiększenia nakładów wydawnictw specjalnych z przeznaczeniem na rzecz PZF.

Jak wykazały rozmowy z Komendą Główną Straży Pożarnych, instytucja ta ma znaczne możliwości i pragnie wykorzystywać walory filatelistyczne do propagandy przeciwpożarowej. Mając na uwadze ten fakt, w interesie Związku, a tym samym wszystkich jego członków jest zadbanie o to, aby powstało jak najwięcej zbiorów związanych z ochroną przeciwpożarową. Na dzień dzisiejszy, jak wiemy, zbiorów o tej tematyce jest niewiele.

Celem zabezpieczenia dokumentacji stempli cenzury (aktualnie stosowanych) dla przyszłych badań i budowy zbiorów, wystąpiono do resortu MSW z prośbą o zabezpieczenie materiałów związanych z ostemplowaniami cenzury.

Zasadniczym tematem posiedzenia plenarnego Prezydium ZG PZF były jednak sprawy związane z omówieniem projektu Programu działania Polskiego Związku Filatelistów w latach 1982—1985 oraz propozycje w zakresie powoływania zespołów problemowych ZG PZF. W toku dyskusji stwierdzono, że Projekt w pełni odzwierciedla decyzje XIII Walnego Zjazdu Delegatów PZF.

Przedstawiając propozycje odnośnie powoływania zespołów problemowych ZG, kol. H. Białek naświetlił cele przyjętych założeń w tym przedmiocie, a mianowicie:

- wszyscy członkowie ZG aktywnie uczestniczą w realizacji uchwały XIII Zjazdu, a także w realizacji zadań statutowych;
- przygotowanie na posiedzenia plenarne ZG PZF materiałów dotyczących wybranych zagadnień, bądź całego ich kompleksu, dokonują składy osobowe zespołów problemowych.

Przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej PZF kol. Z. Zieliński zapoznał

członków Prezydium z wynikami kontroli sprawozdania finansowego ZG PZF oraz sprawozdania zbiorczego PZF za 1981 rok. Ewidencja księgowa i dokumentacja źródłowa ZG PZF za 1981 rok jest prawidłowa. Wykonanie budżetu ZG za 1981 rok (dochody 101%, wydatki 85%) według oceny GKR PZF — pozytywne. Gospodarka finansowa prowadzona była oszczędnie i celowo. Rok 1981 został zamknięty dodatnim wynikiem finansowym w kwocie 1.186,8 tys. zł. Odnośnie wykonania budżetu w 1981 roku przez Związek (zbiorczo) stwierdzono, że wykonany został prawidłowo. Dochody ogółem wyniosły 101,9% przewidywanych, a wydatki 81%. Niecałkowite zrealizowanie planu wydatków, zdaniem GKR, zostało spowodowane znanymi ogólnie trudnościami w zakresie zaopatrzenia materiałowego i usług. Komisje Rewizyjne Okręgów w swoich protokołach podkreślają oszczędną gospodarkę Zarządów Okręgów PZF. W konkluzji, na podstawie wyników przeprowadzonych badań GKR stwierdza, że sprawozdanie finansowe ZG PZF i sprawozdanie zbiorcze Związku zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, zasadami nauki rachunkowości i w związku z tym mogą być przyjęte przez Plenum ZG PZF.

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 3/XIII/82/Pr z dnia 23.03.1982 r. zatwierdzająca decyzje i postanowienia podjęte w okresie od 11.02 do 25.03.1982 r.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. Udział PZF w wystawie filatelistyki tematycznej „TEMBAL 83” (Szwajcaria, maj 1983).
2. Podział datowników z limitu ZG PZF na 1982 rok (50 datowników).
3. Przyznanie 15 upominków dla członków Koła specjalnego osób niepełnosprawnych przy Warszawskiej Spółdzielni Inwalidów.
4. Przyznanie 10 klaserów ze znaczkami niekasowanymi PRL na upominki dla uczestników konkursu zorganizowanego przez redakcję „Zwierzyniec” (TV).
5. Przyznanie po jednym komplecie nowodruków pierwszej serii PRL następującym kolegom:

— Aleksandrowi Piekarzowi	— Okręg Warszawa
— Janowi Sajdakowi	— Okręg Poznań
— Oswaldowi Sznepf	— Okręg Olsztyn

byłym członkom GSK (XII kadencji), którzy ze względu na stan zdrowia nie mogli uczestniczyć w obradach XIII Walnego Zjazdu Delegatów PZF.

6. Ustalenie składu delegacji na Kongres FIP w osobach: H. Białek, J. Zaborowski.
7. Ufundowanie nagród PZF na bilateralną wystawę „RFN — PRL” (Brema, 9—12.09.1982 r.).
8. Delegowanie kol. J. Zabrowskiego jako przedstawiciela PZF na naradę sekretarzy związków filatelistycznych krajów socjalistycznych, zorganizowaną przez Związek Filatelistów Bułgarskich.
9. Zgłoszenie na listę jurorów z uprawnieniami międzynarodowymi (do sędziowania na wystawach FIP) kol.: Fabian Bura, Tadeusz Hampel, Bolesław Kaczmarek, Władysław Michałowski, Ryszard Rzepko, Jan Ryblewski, Zygmunt Wiątrowski, Jan Witkowski i Marian Szwemin.
10. Przyjęcie do Koła PZF „Polonia” następujących członków nadzwyczajnych:

— Tadeusz Koszubski, Anglia	— nr ewid. 223
— Armand Pilniak, Francja	— nr ewid. 224
— Rene Dhainaut, Francja	— nr ewid. 225

11. Skreślenie z listy członków Koła PZF „Polonia”:

— Józef Kuderewicz, USA	— nr ewid. 104
— Daniel Pawelec, Kanada	— nr ewid. 106
— Roger J. Szymański, USA	— nr ewid. 113
— Aleksandra Bodek, RFN	— nr ewid. 122
— Janusz Bodek, RFN	— nr ewid. 123
— Dorota Angelini, Belgia	— nr ewid. 156
— Paolo Angelini, Belgia	— nr ewid. 157
— Theodora Poulevan't Nordende, Szwajcaria	— nr ewid. 163
12. Zamówienie 1 000 egz. „Książka pracy sędziego konkursowego (jurora)”.
13. Rezygnację z udziału PZF w ŚWF „Canada 82” z uwagi na bardzo wysokie koszty.
14. Przyjęcie do wiadomości uchwały Zarządu Okręgu PZF w Zielonej Górze z dnia 25.01.1982 r. dotyczącej powołania klubu zainteresowań Znakami NRD.
15. Zwolnienie narady organizatorów wystaw w 1982 r. (18.04.1982 r.).
16. Akceptację zbiorów do ekspozycji na MWF „Socphilex 82” w Bułgarii.
17. Przekazanie na rzecz komitetu organizacyjnego wystawy „Philexfrance 82” kwoty 3 000 FF, tytułem opłaty za ekspozycję zbiorów filatelistycznych i literatury.

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF PODJĘTE DNIA 28.03.1982 R.

1. Podjęto jednogłośnie decyzję zobowiązującą Komisję Statutową XIII Walnego Zjazdu Delegatów PZF, by prace nad Statutem zakończyła w terminie do dnia 30 kwietnia 1982 r. W przeciwnym wypadku Prezydium będzie zmuszone przedłożyć ten problem (do decyzji) Delegatom — za pośrednictwem Zarządów Okręgów PZF.
2. Po wszechstronnym omówieniu projektu Programu działalności Polskiego Związku Filatelistów w latach 1982—1985 i ustaleniu ostatecznej treści, postanowiono dokument ten przedłożyć do zatwierdzenia na najbliższym posiedzeniu plenarnym ZG PZF.
3. Zobowiązano kol. K. Struga do opracowania szczegółowego projektu realizacji Programu działalności Polskiego Związku Filatelistów w latach 1982—1985 z uwzględnieniem takich elementów, jak: temat, termin realizacji, wykonawca.
4. Postanowiono dokonywać na posiedzeniach plenarnych Prezydium ZG PZF oceny działalności poszczególnych Zarządów Okręgów PZF. Harmonogram (projekt) w tym przedmiocie, z upoważnienia Prezydium ZG PZF, przygotowuje kol. L. Węgrzyn.
5. Ustalono tekst projektu „Zespoły problemowe ZG PZF” i postanowiono dokument ten przedłożyć do zatwierdzenia na najbliższym posiedzeniu plenarnym ZG PZF.
6. Po wysłuchaniu wypowiedzi przewodniczącego GKR kol. Z. Zielińskiego, Prezydium ZG PZF przyjęło sprawozdanie finansowe ZG PZF oraz sprawozdanie zbiorcze całego Związku i postanowiło przedłożyć je do zatwierdzenia na najbliższym posiedzeniu plenarnym ZG PZF.
7. Zaoszczędzone środki pieniężne, z uwagi na rezygnację w 1982 roku z organizacji finału XX Ogólnopolskiego Konkursu Filatelistycznego, postanowiono przeznaczyć na wydanie „Poradnika dla koła młodzieżowego”.
8. Zatwierdzono „Regulamin gospodarowania zakładowym funduszem nagród w PZF” — z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1982 r.

9. Zobowiązano Komisję Wystaw ZG PZF do przygotowania i przedłożenia na najbliższym posiedzeniu plenarnym Prezydium ZG PZF, planu 5-letniego wystaw i imprez, uwzględniającego wszystkie poczynione zmiany (poprawki).
10. Akceptowano propozycje zwołania konferencji sprawozdawczej Delegatów na XIII Walny Zjazd PZF w miesiącu wrześniu 1983 r. w Toruniu, w okresie trwania XIV Ogólnopolskiej Wystawy Filatelistycznej, organizowanej przez Zarząd Okręgu w Toruniu. Propozycję postanowiono przedłożyć do zatwierdzenia na najbliższym posiedzeniu plenarnym ZG PZF.
11. Celem prowadzenia prac autorskich i redakcyjnych nad Polską Encyklopedią Filatelistyki, upoważniono prezesa Zarządu Okręgu w Łodzi kol. W. Farbotko, wiceprezesów kol. G. Fronckiewicza i T. Hampla oraz skarbnika kol. K. Domaradzkiego do podpisywania w imieniu prezesa i skarbnika ZG PZF umów z autorami i redaktorami na prace autorskie i redakcyjne do łącznej wysokości 250 000 zł. (prace do wykonania w 1982 r.). (AK).

STRUKTURA ORGANIZACYJNA PZF

Lp.	Nazwa Okręgu, siedziba, adres	Teren działania
1.	<p>BIAŁYSTOK</p> <p>19-950 Białystok, skr. poczt. 73 lub 15-077 Białystok, ul. Warszawska 38 tel. 336-32</p>	białostockie łomżyńskie suwalskie
2.	<p>BIELSKO-BIAŁA</p> <p>43-300 Bielsko-Biała, skr. poczt. 308 lub 43-300 Bielsko-Biała, ul. Lenina 7 tel. 266-55</p>	bielskie
3.	<p>BYDGOSZCZ</p> <p>85-950 Bydgoszcz, skr. poczt. 98 lub 85-090 Bydgoszcz, ul. Gajowa 34</p>	bydgoskie włocławskie
4.	<p>CZĘSTOCHOWA</p> <p>42-200 Częstochowa, skr. poczt. 575 lub 42-200 Częstochowa, ul. Armii Ludowej 14/16</p>	częstochowskie
5.	<p>GDAŃSK</p> <p>80-837 Gdańsk, ul. Straganiarska 28/30 tel. 31-63-52</p>	gdańskie elbląskie
6.	<p>GORZÓW WLKP.</p> <p>66-400 Gorzów Wlkp 1, skr. poczt. 130 lub 66-400 Gorzów Wlkp, ul. Drzymały 40/2, tel. 24-44</p>	gorzowskie
7.	<p>KALISZ</p> <p>62-800 Kalisz, ul. Łazienna 6</p>	kaliskie
8.	<p>KATOWICE</p> <p>40-007 Katowice, ul. Uniwersytecka 25 tel. 53-31-01</p>	katowickie
9.	<p>KIELCE</p> <p>25-953 Kielce 12, skr. poczt. 109 lub 25-350 Kielce, ul. Sienkiewicza 15/8, tel. 476-15</p>	kieleckie radomskie

Lp.	Nazwa Okręgu, siedziba, adres	Teren działania
10.	KOSZALIN 75-950 Koszalin 1, skr. poczt. 17 lub 75-700 Koszalin, ul. Wojska Polskiego 5, tel. 257-92	koszalińskie słupskie
11.	KRAKÓW 30-960 Kraków 1, skr. poczt. 756, lub 31-019 Kraków, ul. Floriańska 11	krakowskie nowosądeckie
12.	LUBLIN 20-018 Lublin, ul. Rowerowa 13 tel. 274-36	lubelskie białskopodlaskie chełmskie zamojskie
13.	ŁÓDŹ 90-950 Łódź 1, skr. poczt. 325 lub 90-521 Łódź, ul. Wólczańska 121/123, tel. 611-06	łódzkie piotrkowskie skierniewickie sieradzkie
14.	OLSZTYN 10-259 Olsztyn, ul. Rataja 58/6 tel. 693-21	olsztyńskie
15.	OPOLE 45-952 Opole Śl. skr. poczt. 56 lub 45-071 Opole, ul. Armii Czerwonej 2b (Ip), tel. 322-39	opolskie
16.	POZNAŃ 60-967 Poznań 1, skr. poczt. 253 lub 61-892 Poznań, ul. Kościuszki 75, tel. 585-62	poznańskie konińskie leszczyńskie pilskie
17.	RZESZÓW 35-959 Rzeszów 2, skr. poczt. 35 lub 35-030 Rzeszów, ul. 3-go Maja 28 tel. 365-85	rzeszowskie krośnieńskie przemyskie tarnobrzeskie
18.	SZCZECIN 70-952 Szczecin 2, skr. poczt. 509 lub 70-205 Szczecin, ul. Podgórna 15/15, tel. 479-55	szczecińskie

Lp.	Nazwa Okręgu, siedziba, adres	Teren działania
19.	TARNÓW 33-100 Tarnów 1, skr. poczt. 67 lub 33-100 Tarnów, ul. Nowy Świat 39	tarnowskie
20.	TORUŃ 87-100 Toruń 1, skr. poczt. 50 lub 87-100 Toruń, Rynek Staromiejski — Poczta Główna	toruńskie
21.	WAŁBRZYCH 58-305 Wałbrzych, skr. poczt. 10 lub 58-300 Wałbrzych, ul. Matejki 7 tel. 250-32	wałbrzyskie
22.	WARSZAWA 00-950 Warszawa 1, skr. poczt. 104 lub 00-391 Warszawa, Al. 3-Maja 12 tel. 26-25-01	warszawskie ciechanowskie ostrołęckie płockie siedleckie
23.	WROCLAW 50-954 Wrocław 1, skr. poczt. 2006 lub 50-029 Wrocław, ul. Świdnicka 39 tel. 316-87	wrocławskie jeleniogórskie legnickie
24.	ZIELONA GÓRA 65-001 Zielona Góra, skr. poczt. 24 lub 65-170 Zielona Góra, ul. Warskiego 27b	zielonogórskie

STAN ORGANIZACYJNY PZF NA 31 GRUDNIA 1981 R.

Lp.	Okręg	Członkowie	Uczestn.	Razem	Liczba Kół			
					Teren.	Zakład.	Razem	
1.	Białystok	3.627	1.010	4.637	18	53	71	39
2.	Bielsko-Biała	4.211	1.391	5.602	8	39	47	24
3.	Bydgoszcz	4.958	850	5.808	22	60	82	35
4.	Częstochowa	1.711	489	2.200	3	25	28	20
5.	Gdańsk	11.116	1.561	12.677	24	98	122	54
6.	Gorzów Wlkp	1.565	1.172	2.737	10	10	20	30
7.	Kalisz	2.153	557	2.710	8	29	37	22
8.	Katowice	28.090	3.776	31.866	33	335	368	134
9.	Kielce	3.729	916	4.645	9	39	48	34
10.	Koszalin	2.581	1.460	4.041	15	42	57	54
11.	Kraków	10.867	2.226	13.093	15	151	166	82
12.	Lublin	4.842	1.904	6.746	22	61	83	80
13.	Łódź	13.852	2.630	16.482	28	171	199	81
14.	Olsztyn	3.218	1.559	4.777	26	19	45	50
15.	Opole	5.204	1.872	7.076	19	50	69	68
16.	Poznań	10.049	2.517	12.566	33	104	137	91
17.	Rzeszów	6.714	2.607	9.321	6	97	103	88
18.	Szczecin	7.797	1.798	9.595	42	109	151	60
19.	Tarnów	2.842	965	3.807	7	32	39	33
20.	Toruń	2.471	493	2.964	15	22	37	23
21.	Wałbrzych	3.030	884	3.914	19	26	45	31
22.	Warszawa	28.477	2.150	30.627	68	234	302	88
23.	Wrocław	10.829	1.390	12.219	32	112	144	47
24.	Zielona Góra	2.674	1.361	4.035	17	22	39	42
		176.607	37.538	214.145	499	1.940	2.439	1.310

KOLEJNOŚĆ OKRĘGÓW WEDŁUG STANU CZŁONKÓW

1. Katowice	31.866	7. Wrocław	12.219	13. Bielsko-Biała	5.802	19. Wałbrzych	3.914
2. Warszawa	30.627	8. Szczecin	9.595	14. Olsztyn	4.777	20. Tarnów	3.807
3. Łódź	16.482	9. Rzeszów	9.321	15. Kielce	4.645	21. Toruń	2.964
4. Kraków	13.093	10. Opole	7.076	16. Białystok	4.637	22. Gorzów Wlkp	2.737
5. Gdańsk	12.677	11. Lublin	6.746	17. Koszalin	4.041	23. Kalisz	2.710
6. Poznań	12.566	12. Bydgoszcz	5.808	18. Zielona Góra	4.035	24. Częstochowa	2.200

JSSN 0137-9593

BIULETYN INFORMACYJNY PZF

**Wydawca: Polski Związek Filatelistów Zarząd
Główny**

**Adres redakcji: 00-272 Warszawa, Rynek St.
Miasta 14**

Redaktor Biuletynu: Marian Chabowski

**Biuletyn Informacyjny PZF jest rozprowadzany
za pośrednictwem Okręgów PZF**

**Druk: Bielskie Zakłady Graficzne
zam. 1372/82 2.500 egz. Nr 2-48**